ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964 Τρίτη Περίοδος Ἰούλιος - Αὔγουστος 1989 Ἀριθμός Τεύχους 10-11

RECEIVED JUN 2 6 1990
LIBRARY of the PATRIARCH ATHENAGORAS ORTHODOX INSTITUTE at the GRADUATE THEOLOGICAL UNION

«ΧΑΙΡΕ ΣΚΕΠΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ ΝΕΦΕΛΗΣ»

«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεσθημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τό σῶμα, καί σύ, Υἱέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεῦμα.»

PROCESSED
JUL 18 2006
GTU LIBRARY

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 CRAVEN HILL, LONDON, W2 TELEPHONE: 01-723 4787

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Έτος Ιδρύσεως 1964
Τρίτη Περίοδος
Άριθμός Τεύχους 10-11

Ἰούλιος-Αὔγουστος 1989

Ἐτήσια Συνδρομή £10

Διευθύνεται ἀπό
Συντακτική Ἐπιτροπή

5 CRAVEN HILL,
LONDON W2
TEL: 01-723 4787

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5, Craven Hill, London W2 Telephone: 01-723 4787

First Published 1964 Third Period July - August 1989 No. 10-11

«Καί ἐπί γῆς εἰρήνη». Οἱ τέσσερις θρησκευτικοί ἡγέτες θαυμάζουν -καί μακαρίζουν - τήν ἀθωότητα πού ἐκπροσωπεῖται στή φωτογραφία ἀπό τό μικρό αὐτό σκιουράκι. ('Από τά δεξιά) ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος, ὁ Ἀρχιραββῖνος Λόρδος Jakobovits, ὁ Ἀγγλικανός Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Dr Runcie, καί ὁ Καθολικός Καρδινάλιος Basil Hume, σέ μιά πρόσφατη συνάντησή τους.

By kind permission of Times Newspapers Ltd.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς περιόδου

τοῦ Δεκαπενταυγούστου 1989

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους,
τοὺς Ἐντιμοτάτους Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν,
τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων, τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν καὶ
τῶν λοιπῶν Σωματείων καὶ Συλλόγων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ
Κοινοτήτων καὶ τὸ Εὐσεβὲς καὶ Εὐλογημένο Ἑλληνορθόδοξο
Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καὶ
Μ. Βρετανίας, Ἰρλανδίας καὶ Μελίτης

Ἀγαπητοί μας Ἀδελφοὶ καὶ Συνεργάτες ἐν Κυρίῳ,

«τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα»
(ὕμνος Παρακλήσεως Παναγίας)

Μᾶς προσκαλεῖ καὶ πάλιν ἡ Μάνα Ἐκκλησία, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὴν Παναγία Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἑτοιμαζόμαστε νὰ γιορτάσουμε τὴν Κοίμηση, τὴν μετάσταση τῆς Κυρίας Θεοτόκου στοὺς οὐρανούς. Γιαυτὸ οἱ ἑορτασμοὶ καὶ οἱ πανηγύρεις καὶ οἱ μνῆμες τῶν Ἁγίων συνοδεύονται πάντα ἀπὸ τὶς προσευχὲς καὶ τὶς εὐχαριστήριες Δοξολογίες τοῦ Πιστοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ δοξολογία μας εὐχαριστοῦμε τὸν Ἐλεήμονα καὶ φιλάνθρωπο Θεὸ γιὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του πρὸς τὰ πλάσματά Του.

Ἡ παρουσία τῆς Θεοτόκου στὸν κόσμο καὶ ἡ μεγάλη προσφορά της γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου εἶναι αἰτία παντοτεινῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τῶν Χριστιανῶν κάθε ἐποχῆς καὶ κάθε ἡλικίας. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία σὲ κάθε εὐκαιρία καὶ περίσταση ζητάει τὴ μεσιτεία καὶ βοήθεια τῆς Παναγίας. Τὸ ἱερὸ καὶ πάντα ἐμπνευσμένο καὶ ἅγιο παράδειγμά της εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανοὺς πηγὴ παρηγοριᾶς καὶ γαλήνης σὲ κάθε περίσταση τοῦ βίου μας. Δικαιολογημένα ὁ ποιητὴς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει: *«Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν σοι Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα».*

Εἶναι ἡ Παναγία θερμὸς πρεσβευτὴς καὶ μεσίτης μας στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καὶ προστασία ἀκαταίσχυντη καὶ σταθερὴ καὶ ἰσχυρὴ σὰν τεῖχος. Σὰν Μάνα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἔλεος, συμπόνοια καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ ἀνθρώπινο Γένος. Γιαυτὸ καὶ ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοί, ἄρχοντες καὶ λαός, τὴν τιμοῦμε καὶ τὴν μακαρίζουμε. Καταφεύγουμε κοντά της καὶ ζητοῦμε τὴν βοήθειά της. Εἶναι ἡ Παναγία «ἡ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν». Ὅλους μᾶς ἀγκαλιάζει καὶ μᾶς δίνει τὴ ζεστασιὰ καὶ θαλπωρὴ τῆς Πανάγιας ζωῆς, τῆς φροντίδας καὶ στοργῆς της.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, ἡ Παναγία γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ μᾶς προσκαλεῖ ὅλους στὴν Παράκλησή της. Μᾶς θέλει μαζί της καὶ κοντά της μέσα στὶς Ἐκκλησίες μας γιὰ νὰ ἑνώσουμε μαζί της τὶς προσευχές μας γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ εὐστάθεια τοῦ Κόσμου. Μᾶς προτρέπει νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν πρόοδο, τὴ δόξα καὶ ἐνίσχυση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Νὰ παρακαλέσουμε θερμὰ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς πίστεώς μας γιὰ τὴν προστασία καὶ χριστιανικὴ διαπαιδαγώγηση τῆς Νεολαίας μας. Γιὰ τὴν περιφρούρηση καὶ ἀσφάλεια τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας. Γιὰ τὴ συμφιλίωση τῶν συζύγων ποὺ βρίσκονται σὲ διάσταση καὶ διχόνοια μεταξύ τους. Κάθε οἰκογένεια νὰ τρέξει στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ζητήσει τὴν χειραγωγία τῆς Παναγίας. Νὰ θυμηθοῦμε τοῦτες τὶς ἱερὲς μέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου τοὺς Ἡλικιωμένους, τοὺς Ἀρρώστους καὶ Φυλακισμένους. Νὰ κάμουμε μία προσευχὴ γιὰ κείνους ποὺ πενθοῦν καὶ εἶναι βεβαρημένοι ἀπὸ εὐθύνες καὶ πιέζονται ἀπὸ πταίσματα πολλὰ καὶ χαλεπά. Ὅλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ καὶ χρειαζόμαστε τὴν ἱερὴ κηδεμονία της.

Ἂς ἐναποθέσουμε μὲ ἐμπιστοσύνη τὶς ἔγνοιες καὶ τὰ προβλήματά μας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστό. Αὐτός, σὰν Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος καὶ Ἀρχιερέας δίκαιος καὶ μέγας, θὰ ἐπιβλέψει μὲ συμπάθεια καὶ φιλευσπλαχνία μπροστὰ στὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ποὺ βαραίνουν τὴν πρόσκαιρη ζωή μας. Μὲ τῆς Παναγίας Μάνας Του τὶς ἀκαταίσχυντες πρεσβεῖες καὶ προσευχὲς θὰ μᾶς ἐλαφρύνει ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ τὰ λυπηρὰ τοῦ βίου καὶ τὰ ἄλλα ἀνομήματα καὶ λάθη μας.

Μαζὶ μὲ τὸν ποιητὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐπαναλαμβάνουμε μὲ ἱλαρότητα ψυχῆς καὶ συντριβὴ καρδίας: «Παναγία Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἄκουσε τὶς προσευχές μας. Νὰ τὶς δεχτεῖς καὶ νὰ μᾶς προφυλάξεις ἀπὸ κάθε περίσταση καὶ θλίψη. *«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.»* Γιατί, Παναγία Δέσποινά μας *«παθῶν με ταράττουσαι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε».* Μὲ τὶς πρεσβεῖες καὶ εὐχὲς τῆς Παναγίας Μάνας σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμο σου. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΤΟΥ ΛΑΟΥ Η ΚΑΤΑΦΥΓΗ...

Παναγία της Αγάπης, στην Κύπρο, των Αγγέλων, στην Αθήνα, Αγιοηλιώτισσα στη Σάμο, του Αγρού στην Κωνσταντινούπολη, Αερική στη Σιάτιστα, Αιματούσα στην Πάφο, Ακλειδιού στη Μυτιλήνη, Αλανιώτισσα στη Σμύρνη, Αμόλυντο στη Σιφνο, Ανωμερίτισσα στη Μακεδονία, «Αξιον Εστί» στον Αθω, Αρμάδας στις Σπέτσες, Αρχαγγελιώτισσα στην Ξάνθη, Αρωμάτων στην Κυνουρία, Ασπροπαναγιά στην Πάφο, Ασπροφορούσα στη σκλαβωμένη Κυρήνεια, Αχειροποίητος Κωνσταντινούπολις, ως Ψυχοσώστα του Ηρακλείου Κρήτης, Ηλιόκαλη στη Σαλαμίνα, Γλυκειά στη Χίο, Καθαρωτάτη Καρδιά στην Προύσα. Ωσκαι Λωλο-Παναγιά στην Ανδρο, και Μαλαματένια στην Τήνο, Γαλακτοτροφούσα στην Κύπρο... – μακρότατος ο κατάλογος των επωνυμιών της Θεοτόκου που μαρτυρούν, μεταξύ άλλων, την ποίηση και τη λογοπλαστική ικανότητα του λαού μας.

Ἐπισκέψεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Γρηγορίου

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΤΡΙΤΗ
πρωΐ: Θ. Λειτουργία, Ἁγιασμός, Παρεκκλήσι Ἀρχιεπισκοπῆς.
ἀπόγευμα: Ἁγία Σοφία.
2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΤΕΤΑΡΤΗ
ἀπόγευμα: Παναγία, Wood Green.
3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΠΕΜΠΤΗ
ἀπόγευμα: Προφήτης Ἠλίας - Reading.
4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ἀπόγευμα: Γενέσιον Θεοτόκου Ν. Λονδινου.
6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ
πρωΐ: Μεταμόρφωση Χριστοῦ, Coventry.
7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΔΕΥΤΕΡΑ
ἀπόγευμα: Ἀπόστολος Ἀνδρέας - Kentish Town.
8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΤΡΙΡΗ
ἀπόγευμα: Ἅγιος Δημήτριος - Edmonton.
9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΤΕΤΑΡΤΗ
ἀπόγευμα: Τίμιος Σταυρός - Hendon
10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΠΕΜΠΤΗ
ἀπόγευμα: Ἅγιος Νικόλαος, Southampton.
11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ἀπόγευμα: Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος - Hackney
13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ
πρωΐ: Ἁγία Σοφία, Λονδίνου
ἀπόγευμα: Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστής, Haringey.
14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΔΕΥΤΕΡΑ
ἀπόγευμα: Παναγία, Wood Green - Μ. Ἑσπερινός
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΡΙΤΗ
πρωΐ: Παναγία, Wood Green - Θ. Λειτουργία.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Πρὸς τὴν
Ὁμογένεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας

Ἀγαπητοί,

Εἶναι ἡ πρώτη μου ἐπικοινωνία μαζί σας, μετὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων μου ὡς Ποιμενάρχη τῆς Παροικίας μας, γιὰ τὸ θέμα ποὺ ἀναφέρομαι μὲ τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ καὶ ἐκ προοιμίου παρακαλῶ νὰ δείξετε τὴν ἀναμενομένη κατανόηση καὶ συναντίληψη στὴν Ἐκκλησία μας.

Ὅπως ξέρετε, ἡ Ἐκκλησία μας στὴ Μ. Βρετανία καὶ τὴν Ἐξαρχία της ἔχει ἀναπτύξει, καὶ καθημερινὰ ἀναπτύσσει, μεγάλη δραστηριότητα γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσει τὶς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας τόσο στὸν τομέα τὸν καθαρῶς θρησκευτικὸ ὅσο καὶ στὸν Πατριωτικό, Ἐκπαιδευτικὸ καὶ Φιλανθρωπικὸ τομέα.

Αὐτὴ ἡ δραστηριότητα βασίζεται καὶ ἀπορρέει ἀπὸ τὸ Κέντρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κτίριο ἀπαρτίζεται καὶ ἀπὸ ἔμψυχο ὑλικὸ ποὺ εἶναι οἱ ἄξιοι καὶ πρόθυμοι πάντοτε συνεργάτες μου στοὺς ὁποίους ὀφείλω τὴ διεκπεραίωση τῶν ποικιλόμορφων ὑποθέσεών μας. Οἱ Ὑπηρεσίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐργάζονται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺ ζῆλο καὶ συνέπεια γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς Ὁμογένειας. Ἔχουμε ὅμως ἀνάγκη ἀπὸ ἄμεση ἐνίσχυση γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθουμε στὶς πολλαπλασιαζόμενες καθημερινὰ ὑποχρεώσεις τῆς διακονίας μας. Μᾶς χρειάζονται περισσότεροι χῶροι στὰ γραφεῖα καὶ περισσότεροι βοηθοὶ γιὰ καταμερισμὸ καὶ ἐκτέλεση τῆς ἐργασίας. Αὐτὸ βεβαίως δὲν μπορεῖ νὰ γίνει χωρὶς τὴν ὑλικὴ βοήθεια καὶ ὁμόθυμη συμπαράσταση ὅλων. Τὰ προγράμματα καὶ οἱ ἰδέες ποὺ ἔχουμε γιὰ πρόοδο καὶ ἀνάπτυξη (ὥστε νὰ λαμπρύνουμε περισσότερο τὴν παρουσία τῆς Ὀρθοδοξίας στὴ χώρα αὐτὴ καὶ νὰ ἐκπληρώσουμε καθὼς πρέπει τὴ διακονία μας πρὸς τὸ Ποίμνιό μας), χρειάζονται τὴ γενναιόδωρη συνδρομή σας.

Οἱ ἀνάγκες ποὺ χρειάζονται τὴν ἄμεση προσοχή μας καὶ ζητοῦν γρήγορη λύση εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Γενικὴ ἐπιδιόρθωση τοῦ Κτιρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
2. Ριζικὴ ἐπιδιόρθωση καὶ ἀξιοποίηση τοῦ ὑπογείου της.
3. Ἀνοικοδόμηση δύο ἢ τριῶν πρόσθετων δωματίων ὥστε νὰ αὐξήσουμε τὴ δυνατότητα ἀποκτήσεως περισσοτέρων χώρων.

Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ὡς ἄνω ἀναφερομένη Γενικὴ Ἐπισκευὴ καὶ μελετωμένη ἀνακαίνιση τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου προϋπολογίζεται ποσὸν 100,000 - 120,000 λιρῶν Ἀγγλίας.

Ἐπιπλέον ἐπιδιώκουμε τὴν ἐξασφάλιση μονίμων πόρων γιὰ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Γιὰ τοῦτο κάνουμε θερμὴ ἔκκληση πρὸς τὰ γενναιόδωρα καὶ φιλογενῆ αἰσθήματά σας. Στόχος μας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ συλλογὴ τοὐλάχιστον 300,000 λιρῶν ὥστε νὰ καλύψουμε καὶ τὶς ἄμεσες ἀνάγκες, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσουμε ἰσχυρὸ ἀποθεματικὸ ταμεῖο γιὰ τὶς πολλαπλὲς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ἀγωνίζεται γιὰ νὰ προστατεύσει τὸν εὐσεβῆ Λαό μας ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένος σὲ ὁλόκληρο τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο.

Μαζὶ μὲ ὅλα τὰ Μέλη τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Trust ἀπευθυνόμαστε στὴν ἀγάπη σας καὶ σᾶς κάνουμε ἔκκληση προσωπικὴ νὰ ἐνισχύετε γενναιόδωρα τὸ σκοπό μας.

Ἀναμένουμε πὼς ἐσεῖς προσωπικὰ καὶ τὸ περιβάλλον σας θὰ ἀναγνωρίσετε τὴν προσπάθεια ποὺ κάνουμε παμπαροικιακῶς, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ πραγματοποιήσουμε τὰ ἔργα ποὺ προαναφέραμε.

Ἐλπίζοντας καὶ προσδοκῶντας τὴν ἀνταπόκρισή σας, εὐχόμαστε πλούσια τὴν εὐλογία τοῦ Φιλανθρώπου Χριστοῦ σὲ σᾶς, τὴν οἰκογένειά σας καὶ τὶς ἐργασίες σας.

Εὐχαριστοῦμε πολὺ καὶ διατελοῦμε μετὰ πολλῆς, ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος
καὶ οἱ λοιποὶ Κηδεμόνες

TRUSTEES

Ἐπίσκοπος Κυανέων Χρυσόστομος, Ἐπίσκοπος Τελμησσοῦ Χριστόφορος, Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως Τιμόθεος.
Ἰωάν. Ἀγγελικούσης, Ἡρακλ. Αὐγερινός, Ν. Βαβλίτης,
Ι. Β. Γουλανδρῆς, Δ. Ν. Ἰγγλέσης, Ἀλέξ. Ν. Κομνηνός,
Κων. Καβάδας, Ἰσ. Καρούσης, Ἠλ. Κ. Καραμαλλῆς, Ν. Σ. Λαιμός,
Τρύφων Κέδρος, Ν. Λ. Νομικός, Δ. Λ. Νομικός, Κύπρος Νίκολας,
Ἀνδρέας Νικολάου, Μ. Κ. Περατικός, Sir A. Στάκης,
Ἰάκωβος Τσούνης, Ι. Σ. Φαφαλιός, Νικ. Φραγκισκᾶτος,
Ι. Α. Χατζηπατέρας, Κ. Α. Χατζηπατέρας, Στ. Χούλης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Γιὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς ἀνοίχθηκε εἰδικὸς λογαριασμὸς στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Παράρτημα Bayswater, 12 Queensway, London W2 3RX, μὲ τὸ ὄνομα:

"Archdiocese of Thyateira
and Great Britain Trust
Repairs and Reserve Fund"
A/c No: 409030

Τὰ ἐμβάσματά σας ἢ Ἐπιταγὲς νὰ ἀποστέλλονται εἴτε ἀπευθείας στὴν Τράπεζα, εἴτε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: 5 Craven Hill, London W2 3EN.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους,
τοὺς Ἐντιμοτάτους Προέδρους καὶ τὰ Μέλη
τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ τῶν Σχολικῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν Εὐλογημένων Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας

Ἀγαπητοί μας Συνεργάτες καὶ Ὁμογενεῖς,

Ἀπευθύνουμε λίγα λόγια ὅπως καὶ γραπτὰ σᾶς κάμουμεν κοινωνοὺς τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες ἐλήφθησαν κατὰ τὶς δύο τελευταῖες συνεδριάσεις τοῦ Trust τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Οἱ ἀποφάσεις τῶν Κηδεμόνων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι οἱ πιὸ κάτω:

1. Γενικὴ ἐπιδιόρθωση καὶ ἀνακαίνιση τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου. Ἐπίσης γίνεται σκέψη γιὰ ἀνοικοδόμηση νέων χώρων γιὰ τὶς συνεχῶς αὐξανόμενες ἀνάγκες τῶν ὑπηρεσιῶν μας.
2. Ἡ δαπάνη γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση καὶ ἐξασφάλιση νέων χώρων θὰ στοιχίσει περίπου 100 - 120 χιλιάδες λίρες.
3. Παράλληλα πρὸς τὶς προγραμματιζόμενες - προτεινόμενες ἐπισκευὲς καὶ ἀνακαινίσεις οἱ Κηδεμόνες ἐπιδιώκουν τὴν δημιουργίαν παγίων πόρων γιὰ ἐνίσχυση τοῦ πολυποίκιλου ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
4. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν γίνεται ἔκκληση γιὰ συλλογὴ χρημάτων μέχρι ποσοῦ 300,000 λιρῶν. Ἤδη ἔχει ἀνοιχθεῖ εἰδικὸς λογαριασμὸς εἰς τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος, Παράρτημα Bayswater, 12 Queensway, London W2 3RX, μὲ τὸ ὄνομα καὶ ἀριθμὸ "The Archdiocese of Thyateira and Great Britain Trust Repairs and Reserve Fund" A/c No 409030.

Ἀρκετοὶ Ὁμογενεῖς ἤδη προσέφεραν γενναιόδωρα, ἄλλοι δὲ ὑπεσχέθησαν νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν πραγματοποίηση τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Γιαυτὸ ἀπευθύνουμε τοῦτο τὸ γράμμα καὶ σὲ σᾶς γιὰ νὰ σᾶς κάμουμε κοινωνοὺς τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Trust καὶ τῶν Κηδεμόνων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ σεῖς καὶ ἡ δική σας Κοινότητα θὰ συντρέξετε τὸ ἔργον καὶ θὰ ἔλθετε ἀρωγοὶ καὶ συμπαραστάτες εἰς τὴν προσπάθεια νὰ ἐνισχύσουμε τὸ Ἐκκλησιαστικό μας Κέντρο, ὅπως εἶναι ἡ Ἱερά μας Ἀρχιεπισκοπή. Εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Ἀποδήμου Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀποτελεῖ δὲ ἐπέκταση τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου εἰς τὴ Μ. Βρετανία. Γιαυτὸ εἶναι χρέος καὶ περιποιεῖ τιμὴν σὲ ὅλους μας ἡ προστασία καὶ ἀνάλογη ἐμφάνιση καὶ παρουσία του.

Λαμβάνουμε τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε θερμὰ γιὰ τὴν μέχρι τοῦδε συνεργασία καὶ βοήθειά σας. Σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία καὶ διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος
καὶ οἱ λοιποὶ Κηδεμόνες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἡ λήξη τῶν μαθημάτων

Ἀγαπητοί μας Συνεργάτες,

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τὰ Ἑλληνικά μας Σχολεῖα θὰ κλείσουν σὲ μερικὲς ἑβδομάδες γιὰ τὶς διακοπὲς τοῦ Καλοκαιριοῦ. Ἀπευθύνουμε λοιπὸν τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιο γιὰ νὰ σᾶς συμβουλεύσουμε πατρικὰ στὰ πιὸ κάτω θέματα:

1. Νὰ ὀργανωθοῦν στὰ κατὰ τόπους Σχολεῖα μας ἁπλές, ἀλλὰ περιεκτικὲς ἑορτὲς γιὰ τὴ λήξη τῶν μαθημάτων. Στὶς ἑορτὲς αὐτὲς εἶναι ἀπαραίτητο νὰ κληθοῦν καὶ νὰ συμμετάσχουν καὶ οἱ Γονεῖς καὶ οἱ Φίλοι τῶν Σχολείων μας. Ἔτσι θὰ προβληθεῖ καλύτερα καὶ θὰ ἐπαινεθεῖ καταλλήλως τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖται σ' αὐτά. Ταυτόχρονα ὅμως θὰ ἐνθαρρυνθοῦν τὰ παιδιά μας καὶ θὰ συνειδητοποιήσουν τὸ ἐνδιαφερόν τῆς Ὁμογένειας γιὰ τὴ μόρφωση καὶ τὸ μέλλον τους.

2. Νὰ προγραμματίσετε ἀπὸ τώρα καὶ ν'ἀνακοινώσετε ἔγκαιρα, μὲ ἐπιστολές, ἐγκυκλίους, ἀπὸ ἄμβωνος καὶ προφορικά, τὴν ἡμερομηνία ἔναρξης τῶν μαθημάτων τῶν Σχολείων μας γιὰ τη νέα Σχολικὴ Χρονιὰ 1989 - 1990.

3. Νὰ ἑτοιμάσετε Κατάλογο μὲ πλήρη στοιχεῖα: (α) τῶν Μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, (β) τῶν Δασκάλων, (γ) τῶν Ἀναγνωστικῶν καὶ ἄλλων Βιβλίων καὶ (δ) νὰ σημειώσετε ὁτιδήποτε ἄλλο χρειάζεστε γιὰ τὸ νέο Σχολικὸ Ἔτος, καὶ νὰ τ' ἀποστείλετε ἐγκαίρως στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἰδιαίτερα στὸ θέμα τῶν δασκάλων, παρακαλοῦμε νὰ μὴν τὸ ἀφήνετε τὴν τελευταία στιγμή, ἀλλὰ ἂν ἔχετε ἔλλειψη διδακτικοῦ προσωπικοῦ, νὰ μᾶς τὸ κοινοποιήσετε ἔγκαιρα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ σᾶς βοηθήσουμε. Τὸ ἴδιο καὶ στὸ θέμα τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα παραχωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πρεσβεία, ἡ ὁποία καὶ χρειάζεται Κατάλογο τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου Σχολείου γιὰ νὰ μπορέσει νὰ δώσει τὴν κατάλληλη παραγγελία τῶν βιβλίων στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδος.

Δράττομαι πάντως τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ συγχαρῶ ὅλους σας γιὰ τὸ Θεάρεστο καὶ Πατριωτικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖτε στὰ Σχολεῖα μας. Προσεύχομαι στὸν Ἅγιο Θεὸ νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία καὶ ἐπιτυχία στὶς φιλότιμες προσπάθειές σας καὶ διατελῶ μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν γιὰ ἕνα εὐχάριστο Καλοκαίρι.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου πραγματοποιήθηκε, τη Δευτέρα, 31 Ιουλίου 1989, στα Γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, σύσκεψη εκπροσώπων του ΚΕΣ και της ΟΕΣΕΚΑ. Σκοπός της συσκέψεως υπήρξε αφ' ενός η διερεύνηση των πιθανοτήτων δημιουργίας στο Λονδίνο Επιμορφωτικού Φροντιστηρίου για τους ωρομισθίους δασκάλους που υπηρετούν στα σχολεία της Ομογένειας, και αφ' ετέρου η ανταλλαγή απόψεων για τη βελτίωση του έργου του Ελληνικού Σχολείου και η οικονομική του εξασφάλιση. Τονίσθηκε επίσης η ανάγκη σύσφιξης των δεσμών των φορέων της Ελληνικής Παιδείας στη Μ. Βρετανία.

Στη σύσκεψη πήραν μέρος, εκ μέρους του ΚΕΣ ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, ο κ. Σάββας Καραγίαννης και ο κ. Χάρης Μεττής, και από την ΟΕΣΕΚΑ οι κ.κ. Χριστόδουλος Στυλιανού, Θανάσης Παπαθανασίου και Δημήτρης Κώστα. Προσεκλήθησαν επίσης αλλά δεν παρευρέθηκαν οι εκπρόσωποι των Ανεξαρτήτων Σχολείων Λονδίνου.

Κατά τη σύσκεψη ο Σεβασμιώτατος εξήγησε στα μέλη της ΟΕΣΕΚΑ την επείγουσα ανάγκη για τη δημιουργία εκπαιδευτικού φροντιστηρίου στο οποίο θα φοιτούν ωρομίσθιοι δάσκαλοι που στερούνται των τυπικών προσόντων.

Οι εκπρόσωποι της ΟΕΣΕΚΑ εχαιρέτησαν την ιδέα αυτή και υποσχέθηκαν να συνεργαστούν πλήρως για την υλοποίησή της. Εισηγήθηκαν μάλιστα όπως επιδιωχθεί η βολιδοσκόπηση των Αγγλικών τοπικών αρχών για την εξασφάλιση της συνεργασίας ενός Κολλεγίου ώστε να διδάσκεται εκεί, εκτός των άλλων, η Ελληνική γλώσσα και η μεθοδολογία της διδασκαλίας της. Παρεκλήθη ωσαύτως το Γραφείο του ΚΕΣ να προετοιμάσει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει ένα τέτοιο φροντιστήριο.

Ακολούθως εδόθη μία έκθεση των επαφών που είχε στη Κύπρο αντιπροσωπεία του ΚΕΣ με το Υπουργείο Παιδείας για την εξασφάλιση υποτροφιών για νέους και νέες της Ομογένειας που θα κρίνονταν κατάλληλοι να φοιτήσουν στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου. Επίσης ανεφέρθη το ενδεχόμενο παρακολούθησης θερινών μαθημάτω επιμορφωτικών στην Κύπρο και Ελλάδα από ωρομισθίους δασκάλους που να συνδυάζονται με εκπαιδευτικές επισκέψεις σε αρχαιολογικούς και άλλους χώρους.

Από τους εκπροσώπους της ΟΕΣΕΚΑ, οι οποίοι ευχαρίστησαν τον Σεβασμιώτατο για την πρωτοβουλία του αυτή, εκφράσθηκε η επιθυμία όπως τέτοιου είδους συναντήσεις και εποικοδομητικοί διάλογοι γίνονται πιο συχνά. Ο Σεβασμιώτατος επανεβεβαίωσε ότι η Αρχιεπισκοπή είναι ανοικτή σ' όλους και βρίσκεται στην διάθεση όλης της Ομογένειας για την επίλυση των εκπαιδευτικών και των άλλων πολλαπλών προβλημάτων της.

Προγραμματίζει επίσης συνεχή διάλογο με όλους τους φορείς της Παροικιακής Παιδείας, γιαυτό και ζήτησε την ενεργό συμπαράστασή τους για την επιτυχία της προσπάθειας αυτής.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Την Πέμπτη, 3 Αυγούστου 1989, τελέσθηκε στο Παρεκκλήσιο της Ι. Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας το ετήσιο μνημόσυνο του πρώην Αρχιεπισκόπου και Προέδρου της Κύπρου Μακαρίου. Του μνημοσύνου προέστη ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος συμπαραστατούμενος υπό του Πρωτοσυγκέλλου της Αρχιεπισκοπής Αρχ. Αθανασίου, του ιερέως Μαξίμου Τσαγκαρίδη και του Αρχιδιακόνου Σωτηρίου Χαραλάμπους.

Στο μνημόσυνο παρέστησαν ο πρώην πρεσβευτής της Κύπρου στην Αυστραλία Δρ. Π. Βανέζης, και εκ μέρους της Υπάτης Αρμοστείας ο κύριος Κλείτος Αυγουστίνος, εκ μέρους του Συνδέσμου Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας ο κ. Σάββας Καραγιάννης, εκ μέρους του ΚΕΣ της Ι. Αρχιεπισκοπής οι κ.κ. Κύρος Ακρίτας και Χάρης Μεττής, εκ μέρους της Ομοσπονδίας Κυπριακών Οργανώσεων Μ. Βρετανίας ο Πρόεδρός της ιατρός Όμηρος Χαπίπης, εκ μέρους της Κυπριακής Αδελφότητος ο πρόεδρός της κ. Χάρης Σοφοκλείδης και οι κ.κ. Αντώνης Μιτσίδης, Ανδρέας Καραολής και Αντώνης Δημητριάδης, εκ μέρους του Δ.Η.Κ.Ο. ο πρόεδρός του κ. Γεώργιος Χριστοφίδης, εκ μέρους της «Παροικιακής» και του Α.Κ.Ε.Λ. οι κ.κ. Κ. Τσούπρας και Α. Τσαλούφας (οι οποίοι μάλιστα κατέθεσαν στεφάνους), εκ μέρους της ΟΕΣΕΚΑ ο κ. Θασής Παπαθανασίου. Παρέστησαν επίσης ο κ. Φράγκος, ο κ. Πιεραλής και άλλοι.

Μετά το πέρας του Μνημοσύνου μίλησε δ' ολίγων ο ιατρός Όμηρος Χαπίπης, ο οποίος εξήρε την προσωπικότητα του εκλιπόντος προ δωδεκαετίας Μακαρίου, τον οποίον χαρακτήρισε σαν την μεγαλύτερη πολιτική φυσιογνωμία της σύγχρονης ιστορίας της Κύπρου, πάνω στην οποία άφησε ανεξίτηλα τα σημεία του περάσματός του. Δι' ολίγων μίλησε επίσης και ο Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος.

. . . .

Κατόπιν πρωτοβουλίας του προέδρου του Συνδέσμου παραπληγικών αθλητών Ηνωμένου Βασιλείου κ. Ανδρέα Αρτεμίου, ομάδα από αυτούς επισκέφθη τον Σεβασμιώτατο στην Ιερά Αρχιεπισκοπή κι εξέθεσαν τα προβλήματά τους.

ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η Κυριακή, 11 Ιουνίου 1989, Εορτή του Αποστόλου Βαρνάβα, εορτάσθη και εφέτος υπό του Συνδέσμου Ελληνορθοδόξων ως ΗΜΕΡΑ ΚΥΠΡΟΥ.

Τον Εσπερινό και την Θεία Λειτουργία στην εορτάζουσα Κοινότητα του Αποστόλου Βαρνάβα εις Wood Green του Βορείου Λονδίνου ετέλεσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος. Τον Σεβασμιώτατον βοήθησαν ο εφημέριος της Κοινότητος Αποστόλου Βαρνάβα Οικονόμος π. Νικόδημος Αγγελής, ο νεοχειροτόνητος π. Ιωσήφ Παλιούρας και ο Αρχιδιάκονος της Αρχιεπισκοπής Σωτήριος Χαραλάμπους.

Ο Ναός και ο έξωθεν χώρος ήταν κατάμεστοι προσκυνητών, το δε Κοινοτικόν Συμβούλιον ευρίσκετο ενωρίς στην εκκλησία και οργάνωσε την τάξη και την υποδοχή των προσκεκλημένων.

Παρέστησαν, εκτός από τον Εξοχώτατο Ύπατο Αρμοστή της Κύπρου κ. Τάσο Παναγίδη και την σύζυγό του, ο Α.΄ Γραμματεύς της Ελληνικής Πρεσβείας κ. Βιδούρης, οι Βουλευτές της περιφερείας Sir Hugh Rossi και Michael Portillo, ο Δήμαρχος του Harringey Councillor Fred Knight, ο Γενικός Πρόξενος της Κύπρου κ. Σπανός με την σύζυγο του, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος κ. Μητσιάλης, ο Μορφωτικός Σύμβουλος της Υπάτης Αρμοστείας κ. Αυγουστίνος, ο Εκπαιδευτικός Σύμβουλος της Ελλάδος κ. Σταϊκος και ο Προϊστάμενος της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής κ. Ιωαννίδης. Επίσης παρέστησαν οι Ομογενείς Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. Ανδρέας Μικκίδης και Ανδρέας Κωνσταντινίδης, Εκπρόσωποι της Αστυνομίας της Περιοχής, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων κ. Νικόλαος Χατζηπατέρας, ως και Πρόεδροι και άλλοι αντιπρόσωποι των Κοινοτικών Συμβουλίων, ο Πρόεδρος της Εθνικής Ομοσπονδίας ιατρός Όμηρος Χαπίπης, ως και Πρόεδροι και αντιπρόσωποι πολλών Ομογενειακών Σωματείων και Οργανώσεων.

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος στο κήρυγμα του μίλησε δια την οφειλή της Κύπρου στους Αποστόλους Βαρνάβα και Παύλο και ανέφερε πως' παρ, όλο που υπήρξαν σοβαρές παρεξηγήσεις μεταξύ των δύο Αποστόλων, στο τέλος η εν Χριστώ αγάπη υπερνίκησε τα πάντα. Γι' αυτό και ημείς να έχουμε τούτο σαν παράδειγμα και να μην παίρνουμε τις παρεξηγήσεις με τους συνανθρώπους μας μαζί μας στον τάφο.

Μετά την Θεία Λειτουργία εψάλη ειδική Δέησις δια την Κύπρο και μίλησε καταλλήλως ο Εξοχώτατος Ύπατος Αρμοστής κ. Παναγίδης, ο οποίος είναι ο ομιλητής από της καθιερώσεως υπό του Συνδέσμου της εορτής ως ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Η Κοινότης παρέθεσε γεύμα προς τους προσκεκλημένους, κατά το οποίο απηύθυναν χαιρετισμό και μήνυμα συμπαραστάσεως δια τον αγώνα της Κύπρου ο Δήμαρχος του Harringey και ο Βουλευτής Sir Hugh Rossi, ο οποίος ετόνισε πως δεκαπέντε χρόνια είναι πολλά δια να περιμένη λύση η Κύπρος. Εξέφρασε δε τη βεβαιότητα ότι η Μεγάλη Βρετανία δεν θα δεχθεί την Τουρκία σαν μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητος αν δεν φύγουν τα Τουρκικά στρατεύματα και οι έποικοι από την Κύπρο.

Χαιρετισμούς επίσης απηύθυναν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Νικόλαος Χατζηπατέρας, ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητος και Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Θεοχαράρους, ο Σύμβουλος Α.΄ της Ελληνικής Πρεσβείας κ. Βιδούρης και ο Γενικός Εισηγητής της Κοινότητος κ. Μιχαήλ Παντελιάς. Στο τέλος μίλησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος, ο οποίος ετόνισε πως δεν μπορεί να υπάρξη θετική βοήθεια για την Κύπρο ή πρόοδος στην Ομογένεια χωρίς ενότητα.

Τελετάρχης της δεξιώσεως ήτο ο εκ των μελών του Συμβουλίου της Κοινότητος Αποστόλου Βαρνάβα και μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων κ. Παναγιώτης Μιλτιάδους. Την οργάνωση και επίβλεψη των εορταστικών Εκδηλώσεων και της δεξιώσεως διηύθυνε ο ιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητος Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος, προς τον οποίον ο Σύνδεσμος εκφράζει τας απείρους ευχαριστίας του.

Επί τη ευκαιρία της Ημέρας Κύπρου ανεγνώσθησαν υπό του Γραμματέως του Συνδέσμου κ. Σάββα Καραγιάννη χαιρετισμοί και μηνύματα συμπαραστάσεως προς τον Πρόεδρον της Κύπρου κ. Γεώργιον Βασιλείου και τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Χρυσοστομον, ως και επιστολές προς την Πρωθυπουργόν της Μεγάλης Βρετανίας Margaret Thatcher και τον Πρόεδρον των Ηνωμένων Πολιτειών George Bush. Η προς την κ. Thatcher επιστολή του Συνδέσμου αναφέρεται εις το γεγονός ότι ο Ιούνιος 1989 ετέθη ως στόχος δια μία συνολική διευθέτηση του Κυπριακού χωρίς όμως και πάλι να υπάρξη μια τέτοια συμφωνία. Υποδεικνύεται δε πως, εκτός από τις συνομιλίες, θα πρέπει τώρα να εξασκηθή από την Μεγάλη Βρετανία και απ' ευθείας πίεσις προς την Τουρκία για να δεθχή τις βασικές εκείνες αρχές που εγγυούνται την εδαφική ακεραιότητα της Νήσου, την αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων και τις βασικές ελευθερίες σε όλους τους Κυπρίους ως αύται περιέχονται εις το Σύνταγμα του 1960.

Η προς τον Πρόεδρον των Ηνωμένων πολιτειών επιστολή του Συνδέσμου αναφέρεται εις την ομιλίαν αυτού κατά την τελευταίαν συνάντηση αρχηγών κρατών του ΝΑΤΟ εις την Ευρώπην, με την οποίαν υπέδειξεν ότι «είναι καιρός να κατεδαφισθή το τείχος του Βερολίνου, και η Ευρώπη να ενωθή σε μια ελεύθερη διακίνηση των μελών της, και όπου τα θεμέλια της ασφάλειας δεν τα αποτελούν πλέον τα τανκς, τα στρατεύματα ή τα συρματοπλέγματα». Στην συνέχεια, ο Σύνδεσμος παρατηρεί ότι αυτές οι διακηρύξεις δίδουν ελπίδα και ενθαρρύνουν όλους όσοι είναι θύματα βαρβάρων και καταπιεστικών μέτρων δια των οποίων εκδιώκονται από τα σπίτια και τις περιουσίες των και γίνονται πρόσφυγες.

«Σας κάνουμε λοιπόν έκκληση», καταλήγει η επιστολή, «να απευθύνετε την διακήρυξη σας και προς την Τουρκία δια να αποσύρη από την Κύπρο, χωρίς καθυστέρηση, τα στρατεύματα κατοχής και τους εποίκους και ν' αφεθή η Κύπρος να επανακτήση την πλήρη ακεραιότητα και την ελευθερία της».

ΣΑΒΒΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

. . . .

Ἡ θλιβερὴ Ἐπέτειος τοῦ 1974

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ λοιποὶ Ὁμογενεῖς

Ἐπικοινωνῶ μαζί σας γιὰ νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ πιὸ κάτω:

α) Τὴν Κυριακή, 23 Ἰουλίου 1989, θὰ τελεστοῦν Πάνδημα Μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισθέντων καὶ θυσιασθέντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν μας για τὴν προάσπιση τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης καὶ δημοκρατίας εἰς τὴν Μεγαλόνησο Κύπρο. Ἰδιαίτερα θα μνημονεύσουμε καὶ θα προσευχηθοῦμε για τὰ θύματα τοῦ Πραξικοπήματος καὶ τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς, τὰ ὁποῖα ἔγιναν τὸν Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο 1974 καὶ ἐδημιούργησαν χαλασμό, ξεριζωμό, προσφυγιὰ καὶ ἀναστάτωση στὸ Λαὸ τῆς Κύπρο.

Οἱ ἐπίσημες ἐκδηλώσεις καὶ τὰ Μνημόσυνα θὰ τελεστοῦν εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Edmonton, Logan Road/Town Road, London N9, Τηλ. 01-803 4411, στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὥρα 12.30 μεσημβρινή. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας θὰ προστεῖ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

β) Πάνδημα Μνημόσυνα θὰ τελεστοῦν στὶς κατὰ τόπους Κοινότητες καὶ Ἐνορίες μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν τοπικῶν παραγόντων καὶ τοῦ Ἐκκλησιάσματος. Γιαυτὸ συμβουλεύουμε πατρικὰ ὅπως προετοιμάσετε καταλλήλως καὶ μὲ κάθε ἱεροπρέπεια τὴν τελετὴ τῶν Μνημοσύνων γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ εἰσβολέων ἀναιρεθέντων καὶ θανατοθέντων. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὅλη ἡ Ὁμογένεια θὰ προσέλθουν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μας γιὰ νὰ συμπροσευχηθοῦμε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων καὶ νὰ παρακαλέσουμε τὸν Ἅγιο Θεὸ γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν δικαιοσύνη καὶ ἀποκατάσταση τῆς ἑνότητος καὶ ἐλευθερίας εἰς τὸ Νησὶ τῶν Ἁγίων.

Προσεύχομαι γιὰ τὴν ὑγεία καὶ πρόοδό σας καὶ διατελῶ μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ εὐχῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ

Αλέξανδρου Π. Νικολαΐδη – Εκπαιδευτικού

Τον μήνα Αύγουστο, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την μνήμη ενός μεγάλου ιεραποστόλου της Νεωτέρας Ελληνικής Εκκλησιαστικής Ιστορίας μας του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Ο Αγιος Κοσμάς ο Αιτωλός γεννήθηκε περί το 1774 εις το χωριόν Μέγα Δένδρο της Αιτωλίας, σε μια πολύ δύσκολη εποχή που ακόμη εις την Ελλάδα μας τα 'σκίαζε όλα η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά. Όμως, όπως και την ψυχή κάθε Έλληνα δεν μπόρεσε να υποδουλώσει η Μουσουλμανική ιδέα, έτσι και η ψυχή του Κοσμά έμεινεν ελεύθερη και ελεύθερα εκινείτο και περιόδευε την Ηπειρωτική Ελλάδα, τα Νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου και έσπερνε τον σπόρο της Χριστιανικής διδασκαλίας και σαν νέος Πρόδρομος καλούσε τον λαό εις την Μετάνοια και την Προσευχή και σαν νέος Θείος Παύλος κήρυττε την αγάπη εις τον Θεό, προσθέτοντας όμως και την αγάπη εις την Πατρίδα.

Αυτά τα δύο μεγάλα πράγματα που ανέδειξαν τον Έλληνα δια μέσου των αιώνων. Διότι ο Ελληνικός λαός, από την αρχαία του Ιστορία μέχρι σήμερα, απεδείχθη ότι ήταν και είναι Θεοφοβούμενος και φιλόπατρις λαός. Αφού μεταξύ των πολλών Θεών που είχε και ελάτρευε, δεν παρέλειπε να εορτάζει και να λατρεύει μια φορά το χρόνο και να αναπέμπει δεήσεις εις τον «Άγνωστον Θεόν», Αυτόν τον Μόνον και Τριαδικόν Θεόν, τον Πατέρα Παντοκράτορα ποιητήν Ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων – όπως ομολογούμε εις το Σύμβολο της πίστεώς μας. Γιαυτόν τον Τριαδικόν Θεόν που μίλησε και ο Απόστολος Παύλος εις τον λαό των Αθηναίων.

Έχοντας κατά νουν αυτά, ο Μέγας ιεραπόστολος Κοσμάς, από το Μέγα Δένδρο, ξεκίνησε και περιώδευσε πόλεις και χωριά και, στις 24 Αυγούστου 1779, έφθασε στο Καλοκόνταση της Βορείου Ηπείρου όπου και ήτο το τέλος της περιοδείας του. Εις την περιοδεία του αυτή κατάφερε και ίδρυσε 250 Σχολεία, πνευματικά φυτώρια, όπου εγαλουχούντο με τα νάματα της Πίστεως και της Πατρίδος και, όπως έλεγε, εις τα Σχολεία τα παιδιά, όλα, πλούσια και πτωχά, μαθαίνουν τι είναι Θεός, τι είναι αρετή.

Ο Πανάγαθος και Πολυέλεος Θεός έχει πολλά και διάφορα ονόματα. Λέγεται και Φως και Ζωή και Ανάστασις. Όμως το Κύριο Όνομα Του Θεού μας είναι και λέγεται ΑΓΑΠΗ. Με αγάπη προς την Εκκλησία και την Πατρίδα εργάσθηκε ο Μέγας Ιεραπόστολος Κοσμάς και κατέστησε το Όνομά του Μεγάλο, όπως Μεγάλο είναι και το όνομα του Παναγάθου Θεού που φώτισε τους Ποιμενάρχες της Αγίας ημών Ελληνορθοδόξου Εκκλησίας και τον ανεκήρυξαν Άγιον.

Αυτή την ημέρα όμως τη λησμόνησε η Νεωτέρα Ελλάδα. Λησμόνησε τις θυσίες του Μεγάλου Ιεραποστόλου, λησμόνησε τους αγώνες που συνέχιζε ως διάδοχος των Αποστόλων, των κηρύκων, των Ευαγγελιστών, των Μαρτύρων. Γιατί και αυτός μαρτύρησε για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία.

Μαρτύρησε για τα μεγάλα αυτά ιδανικά, για τα οποία η ιδιαιτέρα του Πατρίδα, η Βόρειος Ηπειρός, ακόμη αγωνίζεται μαζί με την Βόρεια Κύπρο και την υπόλοιπη Βόρεια Ελλάδα, δια να επιτύχουν και να λυτρωθούν και να δοξάσουν ελεύθερα τον Πατέρα Ημών τον εν τοις Ουρανοίς, που εδόξασε τον Κοσμά και τον έκαμε παράδειγμα προς μίμηση.

Εμείς οι απόδημοι Έλληνες περισσότερο από κάθε άλλον, που κάτω από αντίξοες συνθήκες συνεχίζουμε το έργο της παιδείας, το έργο εκείνου του Μεγάλου Ιεραποστόλου και καλλιεργούμε στις ψυχές των παιδιών μας αυτά που σαν ιερή παρακαταθήκη μας άφησε και χρέος μεγάλο για τη σωτηρία του έθνους μας, πρέπει να γίνουμε μιμητές του και να συνεχίσουμε το έργο του, τιμώντας Αυτόν ιδιαιτέρως.

Τη Μεγάλη αυτή Μορφή θα πρέπει να εορτάζουμε παράλληλα προς τη Μεγάλη Εορτή των Ελληνικών μας Γραμμάτων, που οπωσδήποτε θα είναι μια αναγνώριση και μια προσφορά της Νεωτέρας Ελλάδας προς τους Ευεργέτες της Εκκλησίας και της Πατρίδος, όπως υπήρξε ο Ιεραπόστολος Κοσμάς, «τον λόγον της αληθείας ορθοτομών και τη Πίστει εναθλήσας μέχρις αίματος», και από το παράδειγμά του να παίρνουμε θάρρος και δύναμη επικαλούμενοι τις ευλογίες Του και να ψάλλουμε με την εκκλησία «Τόξον δυνατών ησθένησε, και οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν, δια τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω, η καρδία μου.»

Αμήν.

Ὁ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης, Μέγας Ἀρχιμανδρίτης καὶ προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου, ὁ ὁποῖος τὸ 1934 πρωτοστάτησε στὴν ἵδρυση τῆς «Κυπριακῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα». Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει αὐτὸ ὁ Κωνσταντινίδης ζήτησε τὴν ἄμεση ἐνίσχυση καὶ τὴ συμμετοχὴ στὸ Δ. Συμβούλιο ἐκπροσώπων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβέρνησης, ὅπως ἐπίσης καὶ τοῦ Σωτήρη Τερεζόπουλου, Προέδρου τῆς ἤδη ὑπάρχουσας «Κ. Α. τοῦ Ζεμενίδη».

Από την τελική γιορτή για τη λήξη των μαθημάτων στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα του Αγ. Γεωργίου Kingston.

Στις 26 Ιουνίου 1989 ο Σεβασμιώτατος παρέστη σε έκθεση λαϊκής κυπριακής τέχνης που οργάνωσε στην αίθουσα υποδοχής του εργοστασίου του ο μεγαλοεπιχειρηματίας Χριστάκης Γιάννη Μαύρος από τη Δερύνεια Κύπρου. Στη φωτογραφία τον Σεβασμιώτατο πλαισιώνουν ο κ. Μαύρος και ο Ύπατος Αρμοστής της Κύπρου στο Λονδίνο κ. Τάσος Παναγίδης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ COVENTRY

Ὁμιλία ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Κοινότητας κ. Εὐθύμιο Φαίδωνος μέ τήν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς καί τῆς ἐπετείου τῶν 25 χρόνων ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Κοινότητας.

Σεβασμιώτατε, Εὐσεβεῖς Ἱερεῖς, Ἔντιμοι κύριοι Πρόξενοι, Ἀξιότιμοι Προσκεκλημένοι, Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί Συμπολίτες μου,

Μέ ξεχωριστή χαρά σᾶς καλωσορίζω στήν περίλαμπρη, πανηγυρική καί ἱστορική ἑορτή καί ἐκδήλωση τῆς 25ετηρίδος τῆς Κοινότητάς μας.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα καί τή χάρη γιορτάζουμε σήμερα, συμπληρώθηκαν 25 χρόνια ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἱδρύσεώς της.

«Ἡ Ἀγάπη, ἡ Ὁμόνοια καί ἡ Πίστη στό Θεό, φέρνει τά πολλά ἀγαθά καί τήν πρόοδο. Ἐκεῖνος πού ἔχει πίστη στό Θεό ὑπερπηδᾶ ὅλα τά ἐμπόδια. Τίποτα δέν τοῦ ἀντιστέκεται. Πάντοτε νικᾶ.» Μ' αὐτά τά λόγια, πρίν ἀπό 25 χρόνια, ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος – τότε Μητροπολίτης– Ἀθηναγόρας, τελείωσε τήν 1η Λειτουργία, δημιουργώντας τή Νέα Κοινότητα. «Ἄς εἶναι εὐλογημένη ἡ Νέα Ἑλληνική Ὀρθόδοξος Κοινότης τοῦ Coventry», φώναξε. «Εὔχομαι νά προοδεύει καί νά καρποφορεῖ. Νά δυναμώνει πνευματικῶς καί ὑλικῶς», εἶπε.

Καί νά σήμερα, γεγονός ἀναμφισβήτητο, πόσο ἐντυπωσιακή καί ἀξιοθαύμαστη εἶναι ἡ πρόοδος πού ἔχει ἐπιτευχθεῖ στήν Κοινότητά μας, τά τελευταῖα 25 χρόνια. Μιά ἁλματώδης πρόοδος πού ὀφείλεται στήν ἐργατικότητα καί στό διαρκές ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν κατοίκων της.

Ἡ Κοινότητά μας εἶναι μικρή, ἀλλά κατόρθωσε νά ἀποδείξει ὅτι, ὅταν ὑπάρχει θέληση, προθυμία καί κατανόηση μπορεῖ νά πετύχει πολλά. Καί πέτυχε πολλά. Πολλοί ἀπό τούς ἀρχικούς πόθους μας ἔχουν ἤδη ἐκπληρωθεῖ. Γιά παράδειγμα ἡ ἀπόκτηση τῆς ἰδιόκτητης ἐκκλησίας μας, ἡ δημιουργία τοῦ ἰδιόκτητου ἑλληνικοῦ σχολείου δίπλα, καθώς καί τοῦ χώλ. Ἐπίσης ἡ πρόσφατη ἀπόκτηση τοῦ πρεσβυτερείου. Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν ἰδιοκτησία τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Κοινότητας Coventry.

Ἀναλογιζόμαστε, ὅμως, πόσοι κόποι, θυσίες καί προσευχές ἔγιναν γιά νά ἑδραιωθοῦν ὅλα αὐτά.

Τίς εὐχαριστίες μου στούς προκατόχους μου, ζῶντες καί ἐκλιπόντες. Τά συγχαρητήρια μου σέ ὅλους ὅσοι ἐργάστηκαν στό παρελθόν καί σέ αὐτούς που ἐργάζονται τώρα. Στά ἑκάστοτε συμβούλια. Στούς εὐσεβεῖς καί ἄξιους ἱερεῖς μας, τούς δασκάλους, τούς κηδεμόνες καθώς ἐπίσης καί σ' ὅλη τήν Κοινότητα πού μέ τή βοήθεια καί συμπαράστασή της, φθάσαμε στό ζηλευτό ἐπίπεδο πού βρισκόμαστε τώρα.

Καί τώρα, πού βρισκόμαστε στό ἱστορικό γεγονός τῆς 1ης 25ετηρίδας ἀπό τήν ἵδρυση τῆς ἐκκλησίας μας, πρέπει νά ἀναπέμψουμε τίς εὐχαριστίες μας στό Θεό γιά τό ὅ,τι ἔχει ἐπιτελεσθεῖ. Ὁ Θεός εὐλόγησε τό ἔργο μας. Γι' αὐτό καί στέλλει πλούσια τή χάρη του. Καί πράγματι. Ἡ χαρά μας σήμερα εἶναι διπλή. Γιατί ἔχουμε μαζί μας τόν πνευματικό ἡγέτη μας.

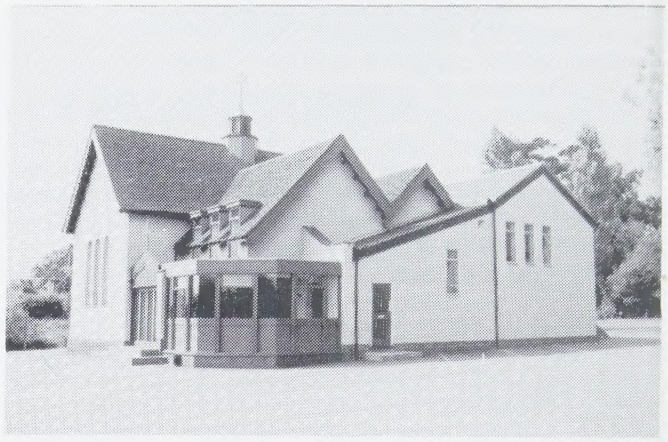
Ἐκ βάθους ψυχῆς ἐκφράζω τίς θερμότατες εὐχαριστίες μας καί τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τόν Ἀκούραστο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Γρηγόριο, γιά τήν τιμή πού μᾶς κάνει να παρευρεθεῖ καί νά συνεορτάσει σήμερα μαζί μας. Γιά τήν ὡραιοτάτη Ἀρχιερατική λειτουργία καί κήρυγμά του. Γιά τό συνεχές καί ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον καί ἀγάπη του πρός τήν Κοινότητα μας, ὄχι μόνο τώρα ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ἀλλά καί ὡς Ἐπίσκοπος Τροπαίου παλαιότερα.

Διάπυρη, λοιπόν, εἶναι ἡ εὐχή μας γιά τήν ὑγεία σας καί γιά τήν μακροημέρευσή σας, Σεβασμιώτατε.

Χρόνια Πολλά Δέσποτα
Χρόνια Πολλά στήν Κοινότητά μας

Τελικά, θά ἤθελα νά ὑπενθυμίσω σέ ὅλους σας ὅτι ἡ σημερινή γιορτή μας εἶναι, ἄς ποῦμε, προμήνυμα τῶν ἐκδηλώσεων στούς ἑορτασμούς τῆς 25-ετηρίδος μας. Τό ἀποκορύφωμα, ἤ τό δεύτερο μέρος, θά πραγματοποιηθεῖ στίς 20 Αὐγούστου 1989 μέ τήν πανηγυρική χοροεσπερίδα πού προετοιμάζει τό συμβούλιο καί πού θά λάβει χώρα στό Allesley Hotel Coventry. Ἡ παρουσία σας θά τιμήσει καί θά βοηθήσει τήν ἐκκλησία μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ
Εὐθύμιος Φαίδωνος

Ο Ι. Ναός της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, μαζί με τους βοηθητικούς χώρους της Κοινότητος Coventry.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Γρηγορίου στήν Κοινότητα Σωτῆρος Χριστοῦ στό Coventry. Διακρίνονται ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Φαίδωνος μετά τῆς συζύγου του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Edinburgh τῆς Σκωτίας Ἀρχι. John Moir, οἱ Ἐπίτιμοι Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος στό Birmingham κ. Ν. Ἀγγελίδης καί τῆς Κύπρου κ. Γ. Εὐσταθιάδης, ὁ ἱερέας τῆς Κοινότητος Coventry π. Ἰωάννης, καί διάφορα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος.

Στιγμιότυπο από την πανήγυρη που οργάνωσε η Κοινότης του Ι. Ναού της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Coventry.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἑκατοντάδες πιστῶν κατέκλυσαν, τὴν Τρίτη, 15 Αὐγούστου 1989, τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας στὸ Wood Green, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν στὴ Μεγαλόχαρη, τῆς ὁποίας τὴν Κοίμηση γιορτάζει ὁ Ἑλληνισμὸς σ' ὁλόκληρη την ὑφήλιο. Τῆς Θ. Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε.

Στὸ κήρυγμά του, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴν μοναδικὴ θέση ποὺ κατέχει ἡ Παναγία στὴ ζωὴ καὶ τὴν πίστη τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, τόνισε δὲ τὴν ἰδιαίτερη σημασία ποὺ ἔχουν γιὰ ὅλους μας ἡ συμβουλή της – ὅπως παραδίδεται ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη στὴν ἀναφορὰ ποὺ κάνει στὸ θαῦμα τοῦ ἐκ τὴν Κανᾶ γάμου – *«ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε»*.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Ἀρχιεπισκοπικὸς Ἐπίτροπος καὶ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Θεοχάρους, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Κώστας Κραμποῦτσας καὶ τὰ Μέλη του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος παρέθεσαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ κ. Βιδούρης τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἡ Δὶς Κρούστη τῆς Κυπριακῆς Ὑπάτης Ἁρμοστείας, ὁ Ἄγγλος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς περιοχῆς Haringey καὶ ὁ πρώην Δήμαρχος Haringey κ. Ἀνδρέας Μιχκίδης.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Κοινότης, ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοση τῶν πανηγύρεων ὅπως γίνονται στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, ὀργάνωσε στὸ προαύλιο τῆς Ἐκκλησίας μιὰ πολὺ γραφικὴ πανήγυρη, ὅπου τὸ Ἐκκλησίασμα καὶ οἱ ἐπισκέπτες μποροῦσαν ν' ἀγοράσουν διάφορα ἐδέσματα καὶ ἄλλα πράγματα.

Ὁ Ναός τῆς Παναγίας Wood Green εἶχε γεμίσει ἀπό πιστούς, γι' αὐτό καί πολλοί ἔμειναν στό προαύλιο, περιμένοντας τή σειρά τους γιά νά προσκηνήσουν τήν εἰκόνα τῆς Μεγαλόχαρης.

Από την εορτή των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού εις τον ομώνυμον ιερόν ναόν του Λονδίνου.

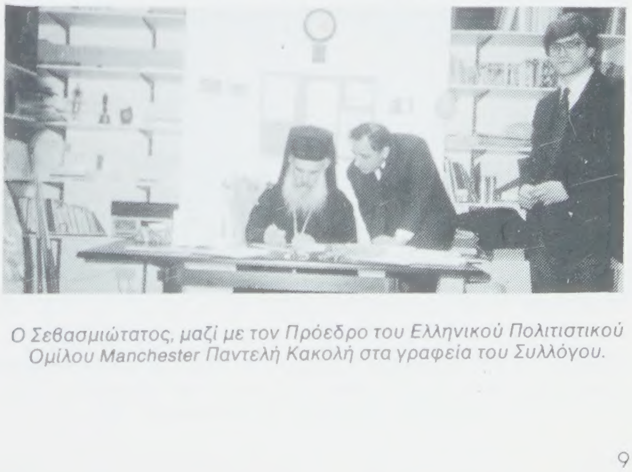
Από τις συγκεντρώσεις Ομογενών στον Κήπο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Μεταξύ των προσκεκλημένων διακρίνονται οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Κυανέων κ. Χρυσόστομος και Ζηνουπόλεως κ. Αρίσταρχος.

Στιγμιότυπο από τις συγκεντρώσεις Ομογενών εις την Ιεράν Αρχιεπισκοπήν. Διακρίνονται (από αριστερά) ο κ. Κ. Λεβέντης, ο κ. Κ. Νίκολας, ο κ. Α. Γερολέμου, ο κ. Ν. Βαβλίτης, ο κ. Ντ. Κατσούρης, ο κ. Σ. Χούλης και ο κ. Α. Νικολάου.

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος μαζί με μέλη και φίλους της ακριτικής Ελληνορθόδοξης Κοινότητας των Αγίων Σίμωνος, Ανδρέου του Αποστόλου και Φίλωνος Jersey.

Ο Σεβασμιώτατος, μαζί με τον Πρόεδρο του Ελληνικού Πολιτιστικού Ομίλου Manchester Παντελή Κακολή στα γραφεία του Συλλόγου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ MANCHESTER

Δημοσιεύουμε πιό κάτω μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα μελέτη - ὁδοιπορικό τοῦ Βρασίδα Καπερνάρου γιά τήν ' Ελληνική Κοινότητα τοῦ Manchester ὅπως τήν γνώρισε ὁ ἴδιος τό 1953. Σήμερα, βέβαια, ή Κοινότητα αὐτή, παρόλο πού ἑδράζεται πάνω σέ ἄλλη βάση κι' ἔχει διαφορετικό περιεχόμενο ἀπό ἐκεῖνο τοῦ π. Καλλίνικου ἤ τοῦ ' Εφταλιώτη καί γενικά τοῦ Ελλαδικοῦ στοιχείου, ἔχει νά ἐπιδείξει πολλά πού τότε, τό 1953, δέν εἶχε. "Οσο γιά τό χειρόγραφο τοῦ Καλλίνικου καί τήν ἄλλοτε θαυμάσια βιβλιοθήκη τοῦ Manchester, αὐτά κύριος οἶδε πού βρίσκονται ἤ ἄν ἔχουν διασωθεῖ. Στή συνοδευτική του ἐπιστολή, ὁ Β. Κ. γράφει, μεταξύ ἄλλων: «'Αξ. κε Μεττῆ, Σᾶς ἐσωκλείω ἕνα ἱστορικό κομμάτι γιά τήν ἄλλοτε ἀνθοῦσα κοινότητα τοῦ Μάντσεστερ... 'Ελπίζω, ὅτι τό περίφημο χρονικό τοῦ παππᾶ-Καλλίνικου νά ἔχη περισωθῆ, διότι ἀποτελεῖ ἀξιόλογο κειμήλιο της παροικίας πού δέν ὑπάρχει πιά....».

"SIC TRANSIT..."

Manchester 'Απρίλης 1953

'Η ἱστορία τοῦ ἐν διασπορᾷ 'Ελληνισμοῦ ἔχει γράψει ἕνα λαμπρό κεφάλαιο καί στό Manchester τῆς Μεσαγγλίας. "Ετσι κι' ἐγώ, περαστικός ἀπό τό σπουδαῖο τοῦτο βιομηχανικό κέντρο τῆς 'Αγγλίας εἶχα τήν εὐκαιρία νά διαβάσω μερικές σκόρπιες σελίδες τῆς ξεχασμένης ἱστορίας.

'Αφορμή σ' αὐτό ἦταν ἡ γνώση πώς ἐπί χρόνια εἶχε ζήσει στήν περιοχή Μάντσεστερ - Λίβερπουλ, ὁ 'Αργύρης 'Εφταλιώτης ὅταν ἐργαζόταν ἐκεῖ στόν 'Εμπορικό Οἶκο Ράλλη ὑπό τό πραγματικό του ὄνομα Κλεάνθης Μιχαηλίδης.

Στίς ἔρευνες κι' ἀναζητήσεις γνώρισα ἕναν ἄξιο κληρικό τόν ἱερέα τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητας τοῦ Μάντσεστερ Νικόλαο 'Ανδριτσόπουλο. Γιά τόν πατέρα Νικόλαο, πού τό ποίμνιό του ἐκτείνετο μέχρι τό Leeds τό Hull καί τήν Οὐαλλία, τό πολυτιμότερο κεφάλαιο - κειμήλιο τῆς ἱστορίας τῶν 'Ελλήνων τοῦ Μάντσεστερ ἦταν ἕνα τετράδιο πού ἐπιγράφεται: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΑΓΚΕΣΤΡΙΑΣ, ἕνα χρονικό γραμμένο ἀπό τόν παππᾶ-Καλλίνικο πού διετέλεσε λειτουργός τοῦ ΥΨΙΣΤΟΥ στόν 'Ιερό Ναό τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» στό Salford —δίπλα στό Manchester— μέχρι τό θάνατό του τό 1940.

'Ο πατήρ Καλλίνικος κατάγονταν ἀπό τήν Κωνσταντινούπολι καί ἦταν ἕνας ἀξιόλογος ἄνθρωπος, μεστός παιδείας, σωστός λόγιος τοῦ παληοῦ καιροῦ. Τά γραφόμενά του μαρτυροῦν εὐφυολόγο μά καί κριτικό πνεῦμα, οἱ δέ παρατηρήσεις του εἶναι γεμᾶτες γραφικότητα.

Γράφει ὁ παππα-Καλλίνικος:

«....Σύγχρονος μέ τήν ἐμφάνισιν τῆς ἐν Μαγκεστρίᾳ 'Ελληνικῆς Σχολῆς, ὑπῆρξε καί ὁ ὑπό νέων τινων ἐνθουσιαστῶν ἱδρυθείς Σύλλογος 'ΛΟΓΙΟΣ ΕΡΜΗΣ', ὡς συμπλήρωμα δῆθεν τοῦ ὑπό τῶν ἐμπόρων θεραπευομένου ΚΕΡΔΩΟΥ....»

Φαίνεται ὅτι ὁ ἀγαθός ἱερεύς τοῦ 'Υψίστου δέν ἐχώνευε τούς ἐμπόρους οἱ ὁποῖοι ὅμως —ἄς μή τό ξεχνοῦμε— χάρις στήν θεραπεία τοῦ Κερδώου 'Ερμοῦ ἦσαν ἔτσι σέ θέση νά τοῦ πληρώνουν τόν πριγκηπικό γιά τήν ἐποχή ἐκείνη μισθό τῶν £56 τό μῆνα μαζί μέ δωρεάν κατοικία καί τά διάφορα τυχερά. "Ας εἶναι!

Καί συνεχίζει ὁ παππα-Καλλίνικος:

«....ὁ Ν. Δάμσας ὁ Δ. Καρλάβας ὁ Κ. Πολιτάκης καί πρό πάντων οἱ δύο μεγάλοι 'Ιεροφάνται τοῦ Μαλλιαρισμοῦ, Κλεάνθης Μιχαηλίδης (ὁ ἀνά τόν φιλολογικόν κόσμον γνωστός ὑπό τό ὄνομα-ψευδώνυμον, 'Αργ. 'Εφταλιώτης, καί 'Αλέξανδρος Πάλλης, ὑπῆρξαν ἱδρυταί του...»

Γιά τόν ἄξιο κληρικό, μεγαλύτερο ἴσως ἁμάρτημα ἀπό τήν ἀθεΐα, ἦταν ὁ μαλλιαρισμός. Μιά ἄλλη ἀξιόλογη σελίδα ἀπό τήν ἱστορία τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητας τοῦ Μάντσεστερ παρμένη ἀπό τό χρονικό τοῦ παππα-Καλλίνικου ἀναφέρεται στά Πασχαλινά Αὐγά:

«....Διά τοῦτο καί οἱ τῶν 'Αγγλικῶν ἐφημερίδων πευθῆνες(1) οἱ ὁποῖοι τήν ἡμέραν αὐτήν δέν λείπουν ἀπό τόν Ναόν μας, περιγράφοντες εἰς τά φύλλα των τό ' Ελληνικόν Πάσχα, πολύν λόγον ἀφιερώνουν εἰς τό ὡραῖον αὐτό ἔθιμον τῶν πασχαλίων ὠῶν. Πρό τινων μάλιστα ἐτῶν καί κινηματογραφικήν μηχανήν, ἐν ἀγνοίᾳ μου ἔστησαν, διά νά λάβουν κινηματογραφικήν ταινίαν παραστάσεως διανομῆς ὠῶν πρός τό ἐκκλησίασμά μας. 'Ο δέ ἰδιότυπος Σ. Χατζόπουλος(2) οὗτινος ὁ πατριωτισμός εὑρίσκετο ἐν διαρκεῖ ἀναβρασμῷ, μαζί μέ ἄλλα δῶρα πολύτιμα πρός τόν μέγα Φιλέλληνα Γλάδστωνα, δέν ἐλησμόνει νά τῷ στέλλη κατ' ἔτος καί πασχαλινά αὐγά,(3) ἐφ' ὧν μάλιστα δι' ἐπιτηδείου ζωγράφου ἐζωγράφιζε καί τήν 'Ανάστασιν, καί ὁ μέγας γέρων τά ἐδέχετο ἐνθουσιωδῶς διά τόν βαθύν συμβολισμόν των...».

'Ο «Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου», ἡ ἐκκλησία τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητας τοῦ Μάντσεστερ, εἶναι κτισμένη στή δίδυμη πόλη Σέλφορντ κι' εἶναι ἕνα ἁπλό καί νοικοκυρεμένο κτήριο. Τό κοσμοῦν ὡραῖες ἁγιογραφίες, ἀνάμεσά τους οἱ τέσσαρες τοῦ Τέμπλου ἀπό τό χρωστῆρα τοῦ "Ελληνα ζωγράφου Βρυλάκη ποὔχε εἰδικά μετακληθεῖ ἀπό τή Βενετία. 'Ο ἄμβωνας εἶνε μαρμάρινος καί ἄριστα διατηρημένος. Εἶναι ἡ ἀρχαιότερη 'Ελληνική ἐκκλησία τῆς 'Αγγλίας γιατί τά θεμέλιά της μπῆκαν στίς 8 Μαΐου 1860.

'Από ἄλλες σελίδες τοῦ χρονικοῦ, πληροφορούμεθα πώς τόν ἴδιο καιρό ἱδρύθηκε καί ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Μαγκεστρίᾳ 'Ελλήνων μέ πρῶτο Πρόεδρο τόν Φραγγιάδη, καί γιά συμβούλους μεγιστάνες τοῦ πλούτου καί τοῦ ἐμπορίου ὅπως οἱ Σκυλίτζης, Ράλλης, Φραγκόπουλος, Νεγροπόντης, Καλβοκορέσης, Μαυρογορδάτος καί ἄλλοι.

'Η πρώτη τους σύσκεψη ἔγινε σέ μιά αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου τῆς 'Υόρκης (York Hotel), στή Γιόρκ Στρήητ. 'Επισκέφθηκα τό York Hotel. Στό μπάρ ἔπιασα κουβέντα μέ τήν ἰδιοκτήτρια, μιά ἡλικιωμένη γυναίκα πού οἱ τακτικοί πελάτες τήν φώναζαν Korry. Μοὔπε πώς τό ξενοδοχεῖο εἶχε ἀλλάξει πολλά χέρια, καί εἶχε πολύ ἀλλάξει ἡ ἐσωτερική του διακόσμηση καί διαρρύθμιση μέ τό πέρασμα τόσων χρόνων. Νόμιζε ὅμως πώς ἡ μικρή αἴθουσα, δίπλα στό Public Bar, θά ἦταν, πιθανώτατα, ὁ τόπος πού ἔγινε ἡ πρώτη σύσκεψη τῶν ἐν Μαγκεστρίᾳ ὁμογενῶν μας. Μἄφησε μονάχο στήν αἴθουσα πού ἦταν ἄδεια· μά ὄχι γιά μένα. Γιά μένα ἦταν γεμάτη φαντάσματα. Καθισμένοι γύρω στό κεντρικό τραπέζι, ἦταν καμμιά εἰκοσαριά ἄντρες, μελαχροινοί γενειοφόροι ἤ μέ παραγναθίδες, παράξενα ντυμένοι, μέ ψηλά σκληρά κολλάρα, κουμπωμένοι ὡς στό λαιμό, μέ βαρειές χρυσές καδένες στά γιλέκα, καί μέ πολύτιμα φανταχτερά δακτυλίδια στά χέρια. Συζητοῦσαν σοβαρά σέ μιά περίεργη ἑλληνική μέ ἄγνωστους σέ μένα ἰδιωματισμούς.

'Η συνεδρίασή τους τελείωσε μέ τήν ἐκλογή τοῦ Προεδρείου καί σοβαροί ἔφυγαν σέ μικρές παρέες, μέ μόνιππα καί βικτώριες μέσα ἀπό τούς ἀχνά γκαζοφωτισμένους δρόμους τῆς Μαγκεστρίας γιά τά ἀρχοντικά τους.

Γιατί καί πώς ἦρθαν οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι Ἕλληνές στό Manchester; Μετά τόν ἐρχομό καί τήν καλή ἐγκατάσταση τῶν πρώτων οἱ ἄλλοι ἀκολούθησαν μιά καί ὑπῆρχε ὁ πυρῆνας πού θά τούς βοηθοῦσε στά δύσκολα πρῶτα βήματα.

Οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι Ἕλληνες τοῦ Manchester κατάγονταν ἀπό τήν Πόλη, τή Χίο, τή Ρόδο, τή Σμύρνη. Ἦταν λοιπόν "Ελληνες πού ζοῦσαν κάτω ἀπό τό φόβο τοῦ διωγμοῦ καί τῆς σφαγῆς. Πῆραν λοιπόν «τῶν ὀμματιῶν τους» κι' ἦρθαν στήν Φραγγιά νά μεγαλουργήσουν, ν' ἀποκτήσουν προσωπικότητα, ὄνομα. 'Αφοῦ δέν εἶχαν ἐλεύθερη πατρίδα, μόνο ὁ πλοῦτος θά τούς ἔκανε τρανούς. Καί μέ τή σκληρή δουλειά, μέ τό ἐμπορικό δαιμόνιο τῆς ράτσας, τό πέτυχαν. Ἔγιναν πρίγκηπες τοῦ ἐμπορίου, μεγιστάνες τοῦ πλούτου. Ἔκαναν τ' ὄνομά τους γνωστό στήν 'Αγγλία καί στόν κόσμο. Καί ἡ 'Ελληνική παροικία τοῦ Manchester ἄκμασε καί στά μέσα του 19ου αἰώνα ἀριθμοῦσε δυό χιλιάδες ψυχές. Ἦταν ἀρχαιότερη ἀπό τήν παροικία τοῦ Λονδίνου πού ἡ ἐκκλησία της εἶχε κτισθῆ 20 περίπου χρόνια πρίν ἀπό τόν Μητροπολιτικό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας(4).

'Ο πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος σήμανε κοντά σ' ὅλα τά ἄλλα καί τήν ἀρχή τοῦ τέλους τῆς περίλαμπρης ἐκείνης παροικίας. Οἱ ἀνατροπές στήν οἰκονομική ζωή τῆς θετῆς πατρίδας των 'Αγγλίας ἀνέτρεψαν κι' ἐκείνους, τούς δέ περισσότερους ἀπό ὅσους ἔμειναν, τούς ἀφομοίωσε τελικά τό περιβάλλον. Σήμερα (1953) ἔχουν ἀπομείνει λίγοι, πολύ λίγοι Ἕλληνες ἀπό τήν ἀρχαία ἐκείνη Κοινότητα. "Αν ὅμως ὁ πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος μαράζωσε τήν παληά παροικία, ὁ δεύτερος τήν ἀναζωογόνησε. Ἦρθαν τώρα ἄλλοι, Κύπριοι, 'Ελληνίδες νύφες τοῦ πολέμου, σπουδαστές. Καί τό Πάσχα τοῦ 1953 κάπου 800 μαζεύτηκαν νά γιορτάσουν μαζί τήν 'Ανάσταση στόν «Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου». "Οπως μοῦ εἶπε εὐλαβικά ὁ πάτερ-Νικόλαος: «ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας ἔκαναν τό θαῦμα τους»... Πολλοί ἀπό τούς πανηγυριστές ἦρθαν μέ τραῖνα καί αὐτοκίνητα ἀπό πόλεις μακρυνές καί γιόρτασαν 'Ελληνικώτατα τό Πάσχα ἐκεῖνο πού θά μείνει ἀλησμόνητο στήν μνήμη πολλῶν ἀνθρώπων.

'Η' Ελληνική Παροικία τοῦ Manchester — ὅπως τήν ἤξεραν οἱ παληοί — δέν ὑπάρχει πιά. 'Η Δόξα της φτερούγισε μακρυά κι' ἀγύριστα. 'Ακόμα καί τό παληό 'Ελληνικό Νεκροταφεῖο τοῦ Manchester θά σβύσει σύντομα ἀπό τόν χάρτη. Τό' Ελληνικό Νεκροταφεῖο κατεῖχε μιά μεγάλη γωνιά στό κεντρικό Νεκροταφεῖο τῆς πόλης. Τώρα ὁλόκληρη ἡ ἔκταση τοῦ Κεντρικοῦ Νεκροταφείου πρόκειται νά γίνει Πάρκο.

Στό χρονικό τοῦ παππα-Καλλίνικου διάβασα γιά τό Νεκροταφεῖο τῶν παληῶν ὁμογενῶν μας καί εἶδα ὅτι ὑπῆρχαν ἐκεῖ κάπου 120 τάφοι. Τό νεκροταφεῖο βρίσκονταν στή συνοικία Ardwick. Βρῆκα ἕναν ἀστυφύλακα πού μέ πολλή προθυμία κι' εὐγένεια μέ συνόδευσε γιά λίγο στίς ἀναζητήσεις των. Περπατῶντας συναντήσαμε ἕνα ἡλικιωμένο κύριο καί τόν ρωτήσαμε γιά τό παληό νεκροταφεῖο. Μᾶς ὡδήγησε σ' ἕνα παληό μικρό 'Αγγλικό. Δέν ὑπῆρχαν ἐκεῖ τάφοι Ἑλληνικοί. «Ἔχω στό σπίτι μου — μᾶς εἶπε— ἕνα παληό βιβλίο τό Lancaster Recorder πού γράφει γιά ὅλους τούς Βασιλεῖς τῆς 'Αγγλίας ἀπό το 1100 μέχρι το 1900. Θά πάω τώρα νά τό ξαναδιαβάσω. Μπορεῖ νά ἀναφέρη κάτι γιά τό 'Ελληνικό Νεκροταφεῖο»(5).

Τέλος ὁ ἀστυφύλακας θυμήθηκε πώς κάπου ἐκεῖ κοντά ὑπῆρχε ἕνα ἄλλο παληό νεκροταφεῖο, πού θά γίνη Μπάρ. «Στή Ford Street, μοῦ εἶπε, τρίτος δρόμος ἀριστερά. Good luck, Sir», «Thank you, officer. I will need it».

Ἔφτασα στή Ford Street. Στό βάθος τοῦ δρόμου ἦταν τό Νεκροταφεῖο. Σκουριασμένες καγκελόπορτες στέκουν ἀχρείαστοι φρουροί μπρός σ' ἕνα κτίριο, ἑλληνιστικοῦ ρυθμοῦ, κατάμαυρο ἀπό τήν καπνιά. Πέρα ὁλόγυρα τάφοι ἀμέτρητοι. Ζυγώνω τούς πρώτους καί διαβάζω...'Αγγλικά ὀνόματα. Γύρω τά χόρτα ἔχουν θεριέψει. 'Αχανές καί ἐρημιά. Μόνο πού ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἕνα κρινάκι τοῦ ἀγροῦ σήκωνε χαρούμενο τό κιτρινωπό κεφαλάκι του, — τό μόνο σημεῖο ζωῆς — στήν ἀπέραντη αὐτή θάλασσα ἀπό γκριζόμαυρες ταφόπετρες, ἀγριόχορτα καί μνημεῖα. Προχωρῶ ἀνάμεσα στούς ξεχασμένους αὐτούς νεκρούς τῆς Λανκαστρίας. Ξάφνου διακρίνω στό βάθος μνήματα διαφορετικά πού ἔμοιαζαν ἑλληνικά. Ταχύνω τό βῆμα. Προσπερνῶ ἕναν ἄσπρο μαρμάρινο Ἄγγελο, πού φάνταζε χιονᾶτος στήν γκριζόμαυρη αὐτή θάλασσα. 'Επί τέλους ἔφτασα στό τέρμα τοῦ σκοποῦ μου. Τά γνώριμα ἑλληνικά γράμματα, χαραγμένα ἀπό Ἄγγλους τεχνίτες, μοὖπαν τή στερνή σελίδα τῆς λαμπρῆς ἱστορίας. Μοὖπαν πώς ἐκεῖ ἦταν θαμμένοι Ἕλληνες, ποὖχαν πάρει «τῶν ὀμματιῶν τους» γιά τή μακρυνή 'Αλβιόνα, ἀκολουθῶντας — ὕστερα ἀπό τόσους αἰῶνες — τά βήματα τοῦ Πυθέα.

Κάθισα σ' ἕνα βάθρο καί κύτταξα γύρω μου. Ὁ περίβολος τοῖχος παληός, μέ τοῦβλα μαυρισμένα, ἐκτείνονταν σάν τέρας προϊστορικό, μέ τή ραχοκοκκαλιά του ἀπό σπασμένα γυαλιά, πού φάνταζαν στόν ἥλιο σάν τίς φολίδες δράκου. Ἕνα παράξενο τοπίο ἀπό χόρτα θεριεμένα, ταφόπλακες πεσμένες, σταυροί σπασμένοι, καί παντοῦ γράμματα ἑλληνικά, ἄλλα μισοσβυσμένα ἄλλα εὐανάγνωστα γράμματα κυρίως ἑλληνικά καί — ἐδῶ κι' ἐκεῖ — λίγα ἀγγλικά.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
16 Μαΐου 1863

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ Β. Δ. ΚΑΖΔΑΓΛΗ γεννηθέντος ἐν Ρόδῳ 1832
Θανόντος 13 'Ιανουαρίου 1876

Ν. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, 76 ἐτῶν Ἔθανεν 26η Μαΐου 1850

ΜΑΝΩΛΗΣ ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ (1859)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΙΔΗΣ ἐξ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
9/21 Δεκεμβρίου 1875 (6)

ΧΑΒΙΑΡΑΣ 1868
(σημ: ἄραγε συγγενής τοῦ περιφήμου μουσουργοῦ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας;)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ
10 Σεπτεμβρίου 1858, ἐτῶν 65

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ, 65 ἐτῶν, ἔθανεν 1887

ΣΚΥΛΙΤΖΗΣ, ΜΠΕΡΤΖΑΝΩΦ....
ἐκ Κων/πόλεως
καί ἄλλοι, τόσοι ἄλλοι ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά.

Φτάνω μπροστά, στόν καλλίτερα διατηρημένο τάφον τοῦ Βασιλείου ΜΑΝΟΥΗΛ ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη. Εἶνε ὁ ἀρχαιότερος ἐκεῖ νεκρός. 26 'Ιανουαρίου 1840.

Ἡ πρόσοψη τοῦ μνημείου ἔχει ἀνάγλυφες τίς ἑξῆς παραστάσεις: 'Επιστεγάζεται μέ πτερωτή κλεψύδρα πού φυσικά συμβολίζει τόν φευγαλέο χρόνο. Στίς δύο πλευρές, δυό πυρσοί μέ τίς φλόγες πρός τή γῆ. Στίς δυό κάτω γωνίες δηλ. κάτω ἀπό τίς φλόγες τῶν πυρσῶν, δύο ἀνάγλυφοι λήκυθοι καί ἀνάμεσά των ἕνας ἀρχαιοπρεπής λύχνος.

Σ' ἄλλο τάφο, μιά ἐπιγραφή, εἶνε θαυμάσια διατηρημένη ἐκτός ἀπό τήν τελευταία γραμμή πού βρίσκεται πλησιέστερα στό χῶμα. Θα τήν συνέταξε ἴσως ὁ τότε ἱερεύς τῆς 'Εκκλησίας καί θά στοίχισε πολύν ἱδρῶτα καί ἀγωνία στόν Ἄγγλο μαρμαρᾶ πού σάν μαθητάκος, ἀντέγραψε, ἕνα πρός ἕνα, τά παράξενα γιά κεῖνον ἑλληνικά γράμματα. Εὖγε του,γιατί ὅπως θά δῆτε ἔκανε ἕνα μόνο λάθος

«Δεῦτε ΔΕΥΡΟ ΠΑΝΤΕΣ Ω ΠΑΡΟΔΙΤΑΙ ΕΓΚΥΨΑΤΕ ΙΔΕΤΕ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗΝ. ΠΟΥ ΝΥΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ; ΠΟΥ ΔΕ Η ΕΠΑΡΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ; ΟΝΤΩΣ ΜΑΤΑΙΑ ΠΑΝΤΑ ΩΔΕ ΠΩΣ ΚΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΒΟΑ Η ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΜΕΝΗ ΣΟΦΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΟΦΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙΦΑΝΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ Η ΤΟΝ ΒΟΙΝ(7) ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΑΠΟΔΗΜΗΣΑΣΑ ΤΗ 26Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1868 ΤΟ 48ΟΝ ΕΤΟΣ ΑΓΟΥΣΑ..

Καί ἐγώ ὁ παροδίτης ἔχυσα ἕνα δάκρυ στόν τάφο τῆς Σοφίας, περιφανοῦς συζύγου τοῦ Α. Σοφιανοῦ καί μέ τή φαντασία ἀχαλίνωτη, εἶδα τό ξόδι τῆς ἀρχόντισσας ἐκείνης. Τίς ἅμαξες. Τά μαῦρα ἄλογα μέ τά κρέπια. Τούς τεθλιμένους συγγενεῖς καί φίλους, μέ τά χνουδωτά ψηλά καπέλλα, τά μαῦρα παλτά μέ τους γούνινους γιακάδες, νά ξεπροβοδίζουν στήν τελευταία της κατοικία μιάν 'Ελληνίδα ποὖχε γεννηθῆ ἕνα χρόνο πρίν ἀπό τόν ξεσηκωμό τοῦ Γένους.

Ἔφυγα ψελλίζοντας...Αἰωνία σας ἡ μνήμη γιά 120 τόσους νεκρούς τῆς 'Ελληνικῆς Παροικίας. Εἶπα στόν πάτερ-Νικόλαο νά μεταφέρη μερικές ἀπό τίς πλάκες στόν αὐλόγυρο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, κοντά στούς ἐκεῖ θαμμένους 3 πνευματικούς ποιμένας τοῦ τῶν Μαλίτην, τόν παππα-Καλλίνικο καί τόν 'Αρχ/τη Βασδέκα.

Δέν ξέρω ἄν αὐτό ἔγινε ἤ ὄχι. Ἴσως τό καλλίτερο ἐπιτύμβιο γιά τήν περίλαμπρη παροικία θά ἦταν νά γραφτῆ ἡ ἱστορία της.

Λονδίνο 'Απρίλης, 1953

ΒΡΑΣΙΔΑΣ Ι. ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ

(1) πευθῆνες = οἱ ρεπόρτερ.
(2) Γνωστός καί φίλος τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γλάδστωνα.
(3) Νίκη τοῦ μαλλιαρισμοῦ.
(4) 'Υπάρχει μιά παράδοση ὅτι στό Σόχο τοῦ Λονδίνου εἶχαν ἐγκατασταθεῖ Ἕλληνες φυγάδες ἀπό τήν 'Ισπανία καί ὅτι εἶχαν ἐκεῖ μιά μικρή ἐκκλησία τόν 17ο αἰῶνα.
(5) Τελικά ἔγινε αὐτό. Δέν ὑπάρχει ἴχνος τοῦ 'Ελληνικοῦ Νεκροταφείου.
(6) Διπλῆ ἡμερομηνία γιατί τότε ἡ διαφορά μεταξύ 'Ιουλιανοῦ καί Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἦταν 12 μέρες.
(7) ΒΟΙΝ ἀντί ΒΙΟΝ (στήν 6η γραμμή).

. . . .

Στιγμιότυπο ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου' Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου σέ ἐκδήλωση τῆς 'Ορθοδόξου' Αδελφότητος τοῦ 'Αγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἰς Nottingham.

'Από τή σχολική ἑορτή τοῦ 'Ελληνικοῦ Σχολείου 'Αγ. Γεωργίου Kingston. Διακρίνονται (ἀπό ἀριστερά) ἡ κα Στέλλα Παπαϊωάννου (Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς 'Εφορείας), ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος, ὁ π. Χαράλαμπος Λέοντας καί ὁ κ. Σάββας Καραγιάννης (Γραμματέας τῆς' Εκκλησιαστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κοινότητος).

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τού Χάρη Μεττή

Είναι γενικά (ανκαί λανθασμένα) παραδεγμένο πως η Κυπριακή Αδελφότητα Λονδίνου ιδρύθηκε το 1934 από τον αείμνηστο Μιχαήλ Κωνσταντινίδη, Μέγα Αρχιμανδρίτη και προϊστάμενο του μοναδικού την εποχή εκείνη στο Λονδίνο Ελληνορθόδοξου Ναού της Αγ. Σοφίας, και αργότερα Μητροπολίτη Κορίνθου και στη συνέχεια Αρχιεπίσκοπο Αμερικής. Το αρχειακό όμως υλικό που βρίσκεται σήμερα στη διάθεσή μας διορθώνει την άποψη αυτή και μεταφέρει την ημερομηνία ίδρυσης του λαμπρού αυτού Ομογενειακού Ιδρύματος πέντε τουλάχιστον χρόνια πιο πίσω. Το υλικό, βέβαια, αυτό δεν περισώθηκε από την Παροικία, αλλά από το τότε Υπουργείο Αποικιών και την Αποικιοκρατική Κυβέρνηση της Κύπρου. Διασώθηκε όμως και μια ιδιόχειρη επιστολή του ιδρυτή της πρώτης εκείνης Αδελφότητας, Δρα΄ Αγγέλου Ζεμενίδη (ήταν εκπαιδευτικός), όπως και ένα ιδιόχειρο «Καταστατικό», τα οποία απέστειλε προς τον αείμνηστο Μητροπολίτη Θυατείρων Γερμανόν Στρηνόπουλον, τον πρώτον, ως γνωστόν, Προκαθήμενο της ιδρυθείσας το 1922 Μητροπόλεως Θυατείρων.

Για τον΄ Αγγελο Ζεμενίδη είχαμε ασχοληθεί εκτενώς σε παλαιότερα δημοσιεύματά μας. Περιληπτικά αναφέρουμε ότι είχε διατελέσει καθηγητής στο Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας προτού έρθει στο Λονδίνο για μεταπτυχιακές σπουδές στο King's College το 1928. Πέντε σχεδόν χρόνια αργότερα δολοφονήθηκε στο διαμέρισμά του στο Hamstead από κάποιον που παραμένει ακόμη άγνωστος, παρόλο που η Ασρυνομία είχε τότε κατηγορήσει ένα νεαρό Κύπριο, ονόματι Θεοδόση Πέτρου, από τον Αστρομερίτη, ο οποίος όμως αθωώθηκε στην πολύμηνη δίκη που ακολούθησε.

Μια από τις πρώτες ενέργειες του Ζεμενίδη στο Λονδίνο ήταν, φαίνεται, η δημιουργία μιας ειδικής σχολής για τη διδασκαλία της Αγγλικής Γλώσσας σε Κυπρίους μετανάστες. Η σχολή αυτή στεγάστηκε στο Pulteney Institute. στην Peter Street του Σόχο (που διευθυνόταν από τον Walter Lenegre) και συνέχισε τη λειτουργία της για μια περίπου εικοσαετία. Είναι, πάντως, βέβαιο πως τόσο ο Ζεμενίδης, όσο και ο Σωτήρης Τερεζόπουλος που τον διαδέχτηκε στην προεδρία της Αδελφότητος και στη διεύθυνση της σχολής αυτής, χρησιμοποιούσαν την Αδελφότητα μάλλον σαν μέσο εξασφάλισης φοιτητών παρά σαν σωματείο, όπως εκείνο που ίδρυσε αργότερα ο Μιχαήλ Κωνσταντινίδης με ευρύτερες κοινωνικές επιδιώξεις. Σημειωτέον ότι το London Council, που επιχορηγούσε την «Κυπριακή Σχολή» των Ζεμενιδη - Τερεζόπουλου, ζητούσε ένα αριθμό μαθητών για να δικαιολογήσει τα χρήματα που κατέβαλλε για τη λειτουργία των τάξεων.

Δεν θ' ασχοληθούμε, βέβαιο, εδώ με την πλήρη ιστορία της Κυπριακής Αδελφότητας. Απλώς δημοσιεύουμε μερικά άγνωστα μέχρι σήμερα στοιχεία που βρήκαμε στα Γενικά Αρχεία του Κράτους και στα Αρχεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων.

1. Με ημερομηνία 31 Οκτωβρίου 1929 και Αύξοντα Αριθμό 329/28, ο Εμπορικός Αρμοστής της Κυπριακής Κυβέρνησης (Αγγλικής) στο Λονδίνο W. H. Flinn γράφει προς τον Αποικιακό Γραμματέα στη Λευκωσία: «΄Εχω προσκληθεί να γίνω Επίτιμος Πρόεδρος και να ενεργώ ώς Ταμίας στη Νέα Κυπριακή Αδελφότητα Λονδίνου, αντίγραφο του Καταστατικού της οποίας επισυνάπτεται (.......).

Η Νέα Κυπριακή Αδελφότητα Λονδίνου έχει ιδρυθεί για ν' αντικαταστήσει την προηγούμενη Αδελφότητα η οποία, όπως αντιλαμβάνομαι, διαλύθηκε ένεκα διαφόρων λόγων που δεν είναι πολύ καθαροί σ' εμένα αλλά που σχετίζονται κάπως με τις αντι-βρετανικές απόψεις μερικών από τα μέλη».

Προσθέτει, επίσης, ο Flinn ότι οι επιδιώξεις της οργάνωσης αυτής είναι κατά κάποιον τρόπο πολιτικές και ότι ο κυριώτερος, αν όχι και ο μοναδικός λόγος, που του ζητήθηκε ν' αναλάβει ως ταμίας είναι για να παύσουν οι κατηγορίες για κακή χρήση των χρημάτων της Αδελφότητας από υπευθύνους στη διοίκησή της.

Επισυνάπτεται επίσης το «Καταστατικό της Νέας Κυπριακής Αδελφότητας Λονδίνου», το οποίο φέρει ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1929 καί αποτελείται από 25΄ Αρθρα. Το «Καταστατικό» αυτό είναι στ' Αγγλικά. Σε μετάφραση έχει ως εξής:

1. Οι σκοποί της Ν.Κ.Α.Λ. έχουν ως εξής:

2. Να κάνει την Κύπρο πολύ γνωστή σ' ολόκληρη την Αγγλία, με διαλέξεις καί δημοσιεύματα και να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να διατηρήσει το καλό όνομα καί φήμη της Κύπρου και των Κυπρίων.

3. Να μορφώσει όλους τους Κυπρίους στο Λονδίνο εις την Κυπριακή Σχολή, Pulteney Institute. Peter Street. W1.

4. Να προστατεύσει τα συμφέροντα όλων των Κυπρίων στο Λονδίνο και να βοηθήσει όταν υπάρχει ανάγκη οιονδήποτε Κύπριο που είναι μόνιμα ανάπηρος, λόγω ασθένειας ή ατυχήματος, για αναζήτηση εργασίας σ' αυτή τη χώρα, για επιστροφή στην Κύπρο.

5. Να παράσχει οιανδήποτε δυνατή βοήθεια στους Κυπρίους στο Λονδίνο οι οποίοι σκοπεύουν να μεταναστεύσουν στην Αμερική ή οιανδήποτε άλλη χώρα με σκοπό να βρουν εργασία.

6. Να παράσχει πληροφορίες σ' όλους εκείνους τους Κυπρίους που προτίθενται να έρθουν στο Λονδίνο είτε για σπουδές είτε για εργασία.

7. Η Κυπριακή Αδελφότης δεν θ' αναμιγνύεται καθόλου σε οιεσδήποτε πολιτικές δραστηριότητες.

8. Το δικαίωμα μέλους της Αδελφότητος θα περιορίζεται σε γηγενείς της Κύπρου και στον Αρμοστή της Κύπρου στο Λονδίνο, Ταγματάρχη W. Flinn.

9. Μη Κύπριοι μπορεί να γίνουν δεκτοί ως επίτιμα μέλη, για τις πολύτιμες υπηρεσίες που πρόσφεραν στην Αδελφότητα ή την Κυπριακή Σχολή.

10. Τα Μέλη πρέπει να κάνουν ό,τι μπορούν για την πρόοδο και την επιτυχία της Αδελφότητος και της Σχολής.

11. Νέα Μέλη θα γίνονται δεκτά, μετά την έγκριση του παρόντος Καταστατικού, μόνο κατόπιν εισηγήσεως από δύο ενεργά Μέλη ή με ψηφοφορία.

12. Η Γενική Συνέλευση των Μελών έχει το δικαίωμα - δια πλειοψηφίας - να διαγράψει από τους καταλόγους οιονδήποτε από τα Μέλη του, τού οποίου η διαγωγή και συμπεριφορά θα έβλαπτε το καλό όνομα της Κύπρου.

13. Η Αδελφότητα θα διοικείται από ένα Συμβούλιο δέκα Μελών, οι οποίοι θα εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, δια μυστικής ψηφοφορίας, κάθε χρόνο.

14. Αυτό το Συμβούλιο θ' αποτελείται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, δύο Γραμματείς (ένα Γενικό κι ένα βοηθό γραμματέα), τον Ταμία, και πέντε άλλα μέλη.

15. Οιοδήποτε μέλος του Συμβουλίου που θ' απουσιάζει για περισσότερες από τρεις συνεχείς συνεδριάσεις χωρίς σοβαρό λόγο, θα θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί και η θέση του θα καταληφθεί από άλλο μέλος που θα προταθεί από το Συμβούλιο.

16. Η συνδρομή για την Αδελφότητα θα είναι 2/6 π. κατ' έτος.

17. Τα κεφάλαια της Αδελφότητος θα κατατίθενται σε μια από τις Τράπεζες του Λονδίνου (τη WESTMINSTER ή την BARCLAY'S BANK) επ' ονόματι της Αδελφότητος.

18. Οι τραπεζικές επιταγές πρέπει να υπογράφονται από αμφοτέρους τον Πρόεδρο και τον Ταμία που θα είναι από κοινού υπεύθυνοι για τα κεφάλαια της Αδελφότητας.

19. ΄Ολα τα έξοδα υπόκεινται στην έγκριση της πλειοψηφίας του Συμβουλίου.

20. Οι λογαριασμοί της Αδελφότητος θα ελέγχονται, στο τέλος κάθε έξι μηνών, από δυο ελεγκτές, που θα εκλέγονται, δια ψήφου, από τη Γενική Συνέλευση.

Τα μέλη του Συμβουλίου δεν δύνανται να ασκούν τον έλεγχο.

21. Η Αδελφότητα θα θεωρείται ότι υπάρχει εφ' όσο υπάρχουν τουλάχιστον 15 εγγεγραμμένα μέλη και των οποίων οι συνδρομές είναι πληρωμένες μέχρις ώρας.

22. Αν ο αριθμός των Μελών πέσει κάτω από τα 15 για μια περίοδο έξι μηνών, η Αδελφότητα θα διαλυθεί και τα κεφάλαιά της θα σταλούν στον Διευθυντή Παιδείας στην Κύπρο για να διατεθούν υπέρ των αναγκών της Νυκτερινής Σχολής Λευκωσίας, η οποία ιδρύθηκε από τον Ιδρυτή της Αδελφότητος Δρα Α. Ζεμενίδη, Καθηγητή Εκπαίδευσης (Professor of Education).

23. Αν η ως άνω Νυκτερινή Σχολή παύσει να υφίσταται, τα χρήματα της Αδελφότητος θα σταλούν στον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, ο οποίος θα τα διαθέσει για το Σχολείο του Ορφανοτροφείου Λευκωσίας.

24. Τα Κεντρικά Γραφεία της Αδελφότητας θα είναι η Κυπριακή Σχολή, όπου όλα τα μέλη δύνανται να παρακολουθούν, καθημερινά από τις 3.15 μέχρι 5.15 μ.μ. και τρία βράδυα την εβδομάδα από τις 8-10 μ.μ. Δευτέρα, Τρίτη και Πεμπτη.

25. ΄Ολη η αλληλογραφία ν' απευθύνεται προς: Τον Πρόεδρο της Ν.Κ.Α.Λ., Pulteney Institute. Peter Street. Soho. London W1".

Η απάντηση του Κυβερνήτη της Κύπρου

Με ημερομηνία 13 Νοεμβρίου 1929, ο Αποικιακός Γραμματέας απαντά στην επιστολή του FLINN και τον πληροφορεί ότι «Η Αυτού Εξοχότης συμφωνεί μαζί σας ότι είναι προτιμότερο να μην έχετε συγκεκριμένη καταστατική σύνδεση μ' αυτή την Αδελφότητα· όμως επειδή οι υπηρεσίες σας ως ταμία ίσως είναι πολύ ωφέλιμες για πολύ χρόνο μπορείτε να εξακολουθήσετε ν' αναλαμβάνετε αυτά τα καθήκοντα και να βοηθήσετε γενικά την Αδελφότητα όπως κρίνετε εσείς καλύτερα για όσο χρόνο ή περίοδο που θα θεωρήσετε καλό».

Στις 9 Οκτωβρίου 1930, όμως, ο Flinn γράφει στον Αποικιακό Γραμματέα και τον πληροφορεί ότι παραιτήθηκε ως Επίτιμος ταμίας της Ν.Κ.Α.Λ. «Έχω προσπαθήσει να επηρεάσω το Συμβούλιο να εγκρίνει κανονικό καταστατικό για τη λειτουργία της Αδελφότητος, αλλά χωρίς επιτυχία, και υπ' αυτές τις συνθήκες δεν είμαι διατεθειμένος να συνδεθώ απ' ευθείας μ' αυτή, παρόλο που εξέφρασα την προθυμία μου να βοηθήσω όσο μπορώ υπό μια ανεπίσημη ιδιότητα αν ζητηθεί η συμβουλή μου».

Και επιλέγει ο FLINN: «Τα κεφάλαια της Αδελφότητος είναι τώρα λιγότερο από δέκα σελίνια ώστε η αποχώρησή μου δεν προκάλεσε καμμιά ενόχληση».

Στις 17 Μαρτίου 1931 ο Walter Lenegre, διευθυντής τότε του Pulteney Institute, που διαδραμάτισε ένα σημαντικότατο ρόλο όχι μόνο στη λειτουργία της «Κυπριακής Σχολής» - και κατ' επέκταση και της «Κυπριακής Αδελφότητας» του Ζεμενίδη - αλλά και στην καθόλου οργάνωση των Κυπρίων στις δεκαετίες του 1930 και 1940, γράφει στον Λοχαγό GUNNIS που υπηρετούσε στο Κυβερνείο της Κύπρου στη Λευκωσία, την ακόλουθη πολύ ενδιαφέρουσα επιστολή (για την προσωπικότητα και την προσφορά του Lenegre προς την Κυπριακή Παροικία του Λονδίνου έχουμε ασχοληθεί εκτενώς σε σειρά άρθρων που είδαν το φως της δημοσιότητας πριν δυο περίπου χρόνια):

«Αγαπητέ Λοχαγέ Gunnis,

Υποσχέθηκα να σου γράψω και να σε ενημερώσω πάνω σε όλα τα νέα για οποιεσδήποτε εξελίξεις που πιθανόν να σημειώνονταν σχετικά με τους Κυπρίους.

Γύρω στα Χριστούγεννα, ο Ζεμενίδης βρήκε ότι δεν μπορούσε να εκτελέσει τη δουλειά του τα βράδυα μετά από ιατρική εντολή. Έχω κανονίσει ώστε κάποιος κ. Σ. Κ. Τερεζόπουλος, πιστεύω πως τον γνωρίζεις, θα έπρεπε να εκτελέσει αυτή τη δουλειά σ' αντικατάστασή του. Είναι δικηγόρος και φαίνεται σ' εμένα να είναι ένας από τους σοβαρότερους Κυπρίους που έχω συναντήσει. Θα καλούπωνε καλά και θα ωφελούσε μερικούς από τους πιο αδύνατους συμπατριώτες του.

Η κατάσταση της Κυπριακής παροικίας στο Λονδίνο είναι επί του παρόντος κάπως αβέβαιη. Είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον αυτόχθονα Άγγλο να βρει δουλειά και κατ' ακολουθία ο Κύπριος είναι σε ακόμη πιο άσχημη θέση. Δυστυχώς, Κύπριοι έχουν μπλέξει πρόσφατα σε μερικές δικαστικές υποθέσεις και τούτο βάζει την Κυπριακή παροικία σε δυσφήμηση.

Οι τάξεις εξακολουθούν ακόμη να υπάρχουν, αλλά πρόσφατα είχα ν' αντιμετωπίσω κάποια αντιπολίτευση. Όπως ξέρεις, η νομική μου κυριότητα του κτιρίου αρχίζει μετά που τελειώνει το πρωϊνό σχολείο, και η απογευματινή τάξη των Κυπρίων μας λειτουργεί κατά τη διάρκεια του πρωϊνού ωραρίου. Η διευθύντρια του σχολείου ημέρας ξαφνικά ανακάλυψε ότι η παρουσία των φτωχών μας Κυπρίων έχει καταστεί ένας σοβαρός ηθικός κίνδυνος για τα κορίτσια της. Έχει χρησιμοποιήσει μερικά πολύ ισχυρά όπλα εναντίον μας, συμπεριλαμβανομένων μερικών σπουδαίων κοινωνικών λειτουργών. Μετά από μια παρατραβηγμένη περίοδο κατόρθωσα να κερδίσω, υπό την προϋπόθεση να τοποθετηθεί περίπολος για να επιβλέπει τις εισόδους.

Στην πραγματικότητα, η γενική οικονομική κατάσταση των Κυπρίων στο Λονδίνο είναι πολύ άσχημη και πολλή ζημιά έχει γίνει από τα λιγότερο επιθυμητά μέλη της κοινότητας.

Όμως έχουμε υπομονή και κάνουμε ό,τι μπορούμε για το ιδεώδες προς το οποίο αποβλέπουμε».

Στο μεταξύ, ο Ζεμενίδης έκανε ό,τι μπορούσε για να ενδυναμώσει την «Αδελφότητά» του. Έτσι, στις 19 Δεκεμβρίου 1929 και με διεύθυνση "King's College, Strand, London WC2" στέλλει την ακόλουθη ιδιόχειρη επιστολή-«κάρτα» ευχών (όλη, άλλωστε, η διασωζόμενη αλληλογραφία του είναι ιδιόχειρη, το δε «Καταστατικό» που προαναφέραμε είχε δακτυλογραφηθεί στο γραφείο του Flinn, προφανώς από ιδιόχειρο «Καταστατικό» που θα του είχε προμηθεύσει ο Ζεμενίδης) προς τον Αποικιακό Γραμματέα στην Κύπρο:

«Κύριε,

Η Κυπριακή Αδελφότης Λονδίνου και οι σπουδαστές της Κυπριακής Σχολής, την οποία έχετε τιμήσει με την επίσκεψή σας, κατά τη διάρκεια της παραμονής σας στο Λονδίνο, σας στέλνουν τις θερμότερές τους ευχές για τις εορτές των Χριστουγέννων.

Όλως πολύ υμέτερος
Α. Ζεμενίδης, D. Sc. Ed
Πρόεδρος της Αδελφότητος και
Διευθυντής της Σχολής»

Φαίνεται, επίσης, από επιστολή του Flinn προς τον Αποικιακό Γραμματέα στη Λευκωσία, ημερομηνίας 12-12-32, ότι ο Ζεμενίδης απευθύνθηκε στην Κύπρο για δωρεάν προμήθεια διαφόρων βιβλίων για τη «Βιβλιοθήκη για Κυπρίους». Ζητά τότε πληροφορίες ο Αποικιακός Γραμματέας από τον Flinn, ο οποίος και τις παρέχει μ' έναν τρόπο καθόλου κολακευτικό για τους Κυπρίους της εποχής εκείνης και την Αδελφότητά τους. Γράφει, λοιπόν, μεταξύ άλλων, ο Flinn: «ο τίτλος του «Προέδρου της Κυπριακής Κοινότητας Λονδίνου» είναι αυτοαπονεμημένος και δεν αναγνωρίζεται από μερικούς της καλύτερης τάξης Κυπρίων που είναι κάτοικοι στο Λονδίνο με τους οποίους ο Δρ Ζεμενίδης δεν είναι δημοφιλής». Γράφει επίσης ότι «η Βιβλιοθήκη για Κυπρίους συνίσταται επί του παρόντος από ένα πολύ μικρό αριθμό βιβλίων στ' Αγγλικά και στα Νέα Ελληνικά που διατηρούνται σε αταξία σ' ένα ντουλάπι σε μια αίθουσα διδασκαλίας στο Pulteney Institute, Peter Street, που είναι ένας από τους πιο μικρούς δρόμους στο Σόχο. Σχετίζεται μ' ένα σχολείο για Κυπρίους που διευθύνεται από τον Δρα Ζεμενίδη σ' εκείνο το οίκημα και πληροφορούμαι ότι είναι προς χρήση σπουδαστών και επισκεπτών. Οι σπουδαστές είναι ως επί το πλείστον σερβιτόροι και εστιάτορες και βοηθοί. Οι σπουδές τους, απ' ό,τι μπορώ να μάθω, περιορίζονται κατ' ουσίαν στ' Αγγλικά, και για τους σκοπούς της εργασίας με την οποία απασχολούνται δεν βλέπω ότι θα είχαν καμιά ωφέλεια από κυβερνητικά έντυπα. Επιπλέον, δεν νομίζω ότι τέτοια έντυπα θα τα χρησιμοποιούσαν με προσοχή». Και προσθέτει τις εξής πληροφορίες για την «Κυπριακή Σχολή» του Ζεμενίδη:

«Η εν λόγω Σχολή πιστεύω πως είναι αναγνωρισμένη και μέχρις ενός βαθμού επιχορηγείται από το Δημοτικό Συμβούλιο του Λονδίνου. Ποια η ακριβής σχέση με το Δημαρχείο και τι οικονομική ενίσχυση παίρνει από αυτό, ουδέποτε μπόρεσα να έχω ικανοποιητικές πληροφορίες. Γνωρίζω πως ο Δρ Ζεμενίδης προσπορίζεται μέρος τουλάχιστον του εισοδήματός του από αυτό, και μια από τις επικρίσεις που γίνονται εις βάρος του είναι ότι δίνει την εντύπωση πως οι υπηρεσίες του είναι καθαρά εθελοντικές». Και επιλέγει: «Θα πρόσθετα ότι η σχολή φαίνεται σ' εμένα να διευθύνεται καλά και με τάξη. Η αστυνομία με πληροφορεί ότι τα μέλη της (Σχολής) δεν προκαλούν καμμιά φασαρία και έχω την εντύπωση ότι εν γένει αποτελεί μια επήρεια προς το καλό μέσα στην Κυπριακή κοινότητα που ζει ή εργάζεται στην περιοχή. Ο Δρ Ζεμενίδης είναι εξαιρετικά δραστήριος και όσο μπορώ να κρίνω ένας ικανός δάσκαλος».

ΤΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΝΩΣΤΟ) ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Εκτός από τις διάφορες πληροφορίες και στοιχεία που μπορεί κανείς να βρει αναδιφώντας τους Φακέλλους των Γενικών Αρχείων του Κράτους, στην Αρχιεπισκοπή Θυατείρων διασώθηκαν, ως εκ θαύματος, τρεις σελίδες γραμμένες από τον ίδιο τον Άγγελο Ζεμενίδη. Η μία από αυτές αποτελεί επιστολή του προς τον τότε Μητροπολίτη Θυατείρων Γερμανό Στρηνόπουλο, οι δε άλλες δύο το «Καταστατικό» της Αδελφότητος, το οποίο του απέστειλε ο Ζεμενίδης μαζί με την εν λόγω επιστολή. Η υγρασία, βέβαια, και η έλλειψη, παλαιότερα, φροντίδας σχεδόν να κατέστρεφαν το έγγραφο αυτό, του οποίου η σημασία είναι αυταπόδεικτη. Το αναδημοσιεύουμε σαν έναν ελάχιστο φόρο τιμής προς τον συγγραφέα τους, τον 35χρονο ιδρυτή της Κυπριακής Αδελφότητος, και της Κυπριακής Σχολής του Λονδίνου, Άγγελο Ζεμενίδη, τον οποίο οι σφαίρες άγνωστου μέχρι σήμερα δολοφόνου άφηναν νεκρό στις 11 περίπου το βράδυ της 2ας Ιανουαρίου 1933, στερώντας έτσι την Κυπριακή Παροικία της Αγγλίας από έναν όντως ικανό και δραστήριο μορφωμένο Κύπριο. Τα ελατήρια του φόνου; Τα υποψιαζόμαστε, αλλά δεν είναι του παρόντος να τα εκθέσουμε...

Η επιστολή του Ζεμενίδη προς τον Μητροπολίτη Γερμανό έχεις ως εξής:

"King's College, Strand, WC2

December 2nd, 1929

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἐπιτροπεία τῆς ἐν Λονδίνῳ Κυπριακῆς Ἀδελφότητος, ἀπεφάσισεν εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 28ης Νοεμβρίου νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὡς ἕνα τῶν ἐπιτίμων αὐτῆς Προέδρων, λόγῳ τῶν λαμπρῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρετε εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ἐπιτροπεία τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος θεωρεῖ καλόν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ καταστήσῃ ὑμῖν γνωστοὺς τοὺς σκοποὺς τῆς Κ.Α. τοὺς ὁποίους παραθέτομεν εἰς ἄλλην σελίδα, ὡς καὶ τὴν ὕπαρξιν καὶ λειτουργίαν Κυπριακῆς Σχολῆς εἰς τὸ Pulteney Institute, Peter Street, W1, ὅπου πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, διδάσκονται ἐντελῶς δωρεάν, ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Γαλλική.

Διατελῶ τῆς Ὑμ. Μακαριότητος
πειθήνιον τέκνον
Δρ Ἄγγελος Ζεμενίδης.
Διευθυντὴς Κυπρ. Σχολῆς καὶ Πρόεδρος Κ.Α.Λ.».

Ακολουθούν ύστερα οι «Σκοποί της Κυπριακής Αδελφότητος Λονδίνου» σε δύο σελίδες (γραμμένες σε διαφορετικά φύλλα χαρτιού), οι οποίοι είναι οι εξής:

1. Κύριος σκοπός της Κ.Α.Λ. είναι να καταστήση την Κύπρο γνωστήν εις όλην την Αγγλίαν δια διαλέξεων και δημοσιευμάτων και να καταβάλλη πάσαν δυνατήν προσπάθειαν όπως διατηρήση το καλόν όνομα και την φήμην της Κύπρου και των Κυπρίων.
2. Η Κ.Α.Λ. θα επιδιώξη την μόρφωσιν των εν Λονδίνω Κυπρίων, όχι μόνον δια της εν τη Κυπριακή Σχολή διδασκαλίας, και της Βιβλιοθήκης αλλά και δια διαλέξεων υπό Κυπρίων επιστημόνων και Άγγλων διανοουμένων, ενδιαφερομένων δια την πρόοδον και επιτυχίαν της Κ.Α.Λ. και της Κυπριακής Σχολής.
3. Η Κ.Α.Λ. θα προστατεύη τα συμφέροντα των Κυπρίων και θα παρέχει πάσαν δυνατήν βοήθειαν εις τους απόρους αέργους Κυπρίους.
4. Η Κ.Α.Λ. θα παρέχει δωρεάν νοσηλείαν και περίθαλψιν εις τους ασθενείς Κυπρίους, και θα βοηθεί οιονδήποτε σοβαρώς πάσχοντα ή δι' οιονδήποτε άλλον λόγον ανίκανον να εργασθή και ο οποίος πρέπει να επιστρέψη εις Κύπρον και στερείται των απαιτουμένων ναύλων.
5. Η Κ.Α.Λ. θα παρέχη πάσαν βοήθειαν εις τους Κυπρίους του Λονδίνου οι οποίοι προτίθενται να μεταναστεύσουν εις Αμερικήν ή εις οιανδήποτε άλλην χώραν, προς εξεύρεσιν εργασίας.
6. Η Κ.Α.Λ. θα παρέχει πάσαν πληροφορίαν εις τους μέλλοντας να μεταναστεύσουν εις το Λονδίνον Κυπρίους, είτε χάριν σπουδών ή προς εξεύρεσιν οιασδήποτε εργασίας.
7. Η Κ.Α.Λ., ουδέποτε θα επιτραπή να προσλάβη οιονδήποτε πολιτικόν χαρακτήρα.

....

(Σημ.: Τα αποσιωπητικά είναι του ίδιου του Ζεμενίδη).

8. Τακτικά μέλη γίνονται δεκτοί πάντες οι Κύπριοι του Λονδίνου.
9. Επίτιμα δε μέλη ανακηρύσσονται και μη Κύπριοι Έλληνες δια πολυτίμους υπηρεσίες προσφερθείσας εις την Κ.Α.Λ. ή την Κ.Σ.Λ.».

Έτσι παραλείπονται, όπως βλέπουμε, τα άρθρα 9-15, όπως αυτά δόθηκαν σε μετάφραση από τον Flinn. Η δε παράλειψη αυτή δεν οφείλεται σε έλλειψη χώρου, αφού η δεύτερη σελίδα προς τον Γερμανό καλύπτεται μόνο μέχρι τα ¾, άρα υπήρχε χώρος και για άλλα άρθρα αν το ήθελε ο Ζεμενίδης. Πρέπει πάντως να τονιστεί εδώ (αλλά χωρίς λεπτομέρειες) ότι τα σημεία που έθιξε ο Ζεμενίδης στα 9 αυτά άρθρα για τους σκοπούς της Κ.Α.Λ. θα εξακολουθούσαν να ισχύουν και ν' απασχολούν τόσο τους Κύπριους ηγέτες της Παροικίας όσο και τις Αγγλικές αρχές για είκοσι και περισσότερα χρόνια, όπως άλλωστε καταφαίνεται από τις κατά καιρούς επίσημες εκθέσεις, αλλά και τις εντυπώσεις περαστικών δημοσιογράφων στις ανταποκρίσεις τους σε Κυπριακές εφημερίδες της εποχής. Αλλά γι' αυτά, όπως προαναφέραμε, έχουμε ασχοληθεί εκτενώς σε άλλα μας δημοσιεύματα.

Χάρης Μεττής

Τὸ σπίτι στὴν Upper Park Road τοῦ Hamstead ὅπου ζοῦσε ὁ Ἄγγελος Ζεμενίδης κι' ὅπου δολοφονήθηκε ἐν ψυχρῷ τὴ νύκτα τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1933 ἀπὸ κάποιον ἄγνωστο, «ποὺ εἶχε ξένο παρουσιαστικό, μιλοῦσε ἀγγλικὰ μὲ σπασμένη προφορά, ἦταν μελαχροινὸς καὶ εἶχε ὕψος 5 περίπου ποδῶν καὶ 10 ἰντζῶν». Στὸ Κακουργοδικεῖο τοῦ Old Bailey δικάστηκε (8-18 Μαρτίου 1933) ὁ Θεοδόσης Πέτρου, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀθωώθηκε γιατὶ δὲν ὑπῆρχαν σοβαρὲς μαρτυρίες σὲ βάρος του.

Ἡ τελευταία φωτογραφία τοῦ Walter Lenegre, Διευθυντῆ γιὰ 25 περίπου χρόνια τοῦ Pulteney Institute, ὑπὸ τὴ δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου λειτούργησε ἡ «Κυπριακὴ Σχολή» τῶν Ζεμενίδη -Τερεζόπουλου. Στὸ ἴδιο σχολικὸ οἴκημα στὴν Peter Street τοῦ Σόχο «στεγαζόταν» καὶ ἡ πρώτη «Κυπριακὴ Ἀδελφότητα», τὴν ὁποία ἵδρυσε ὁ Ζεμενίδης τὸ 1928 καὶ τὴ συνέχισε ὁ Τερεζόπουλος μέχρι τὸ 1935, ὁπότε δέχτηκε, μετὰ ἀπὸ ζητηθεῖσα ἔγκριση τοῦ Ὑπουργείου Ἀποικιῶν καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατικῆς κυβέρνησης τῆς Κύπρου, νὰ τὴν ἐνσωματώσει στὴν Ἀδελφότητα τοῦ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδη. Ἡ φωτογραφία αὐτὴ λήφθηκε σὲ συνέντευξη ποὺ τοῦ πῆρα λίγες μέρες πρὶν τὸ θάνατό του. Ἦταν 93 χρονῶν, ἔμενε σὲ γηροκομεῖο κοντὰ στὸ Brighton καὶ πέθανε τὴν 1η Δεκεμβρίου 1987.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΚΑΤΑ ΤΗ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Βρισκόμαστε ξανά συγκεντρωμένοι στό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κάτω ἀπό τή στέγη τοῦ σπιτιοῦ τῆς Μάνας Παναγίας, ἔχοντας τή βεβαίωση τῆς συνεχοῦς παρουσίας καί τῆς δαψιλῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ στά ἔργα μας. Ἐπικαλοῦμαι αὐτούσια τά λόγια τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ *«Οὗ γάρ εἰσι δύο ἤ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα ἐκεῖ εἰμί ἐν μέσῳ αὐτῶν»*. (Ματθ. ιη΄. 20).

Μαζευτήκαμε νά ἐντρυφήσουμε γιά ἀκόμα μιά φορά στά Κοινοτικά μας ζητήματα καί πράγματα. Νά ἀλληλοενημερωθοῦμε μεταξύ μας. Νά συμβάλουμε ὁ καθένας τό κατά δύναμη στήν προώθηση τῆς ἁλυσίδας τῶν προβλημάτων καί ἀναγκῶν πού συνυφαίνουν τό βίο τοῦ μετανάστη ἀδελφοῦ καί τό δικό μας. Καλούμαστε λοιπόν ν' ἀναμοχλεύσουμε τή ζωή μας καί νά δοῦμε μέ ποιούς τρόπους μποροῦμε νά μπολιάσουμε ὅσο εἶναι δυνατό περισσότερους ἀπό αὐτούς πού, ὅπως συνήθιζε νά λέει ὁ Σεβασμιώτατος, παραμένουν στό περιθώριο τῆς Ἐκκλησιαστικοκοινοτικῆς μας ζωῆς.

Ὅταν κανείς περιφέρει ἐξεταστικά τό βλέμμα του στούς ἀνθρώπους πού συνθέτουν τό μωσαϊκό τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, εὔκολα καταλήγει στό συμπέρασμα τῆς ἀδρομερῆς κατάταξης τους σέ τρεῖς διαφορετικές ὁμάδες. Αὐτοί εἶναι οἱ ζεστοί, οἱ χλιαροί καί οἱ ἀδιάφοροι. Ἀρχίζω ἀπό τούς τελευταίους γιά νά πῶ λίγα λόγια γιά τήν κάθε κατηγορία ξεχωριστά.

Α) ΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ

Αὐτοί ἀποτελοῦν καί συνθέτουν τό ποίμνιο τῶν τροχῶν, ὅπως μερικοί συνηθίζουν νά τούς ὀνομάζουν. Στήν Ἐκκλησία τούς φέρνουν ἄλλοι, γιά νά τούς βαφτίσουν. Θά ἔλθουν νά κάνουν καί τό γάμο τους γιατί ὅλοι ἔτσι κάνουν. Στήν ἐπιθανάτια κλίνη τους καί λίγο προτοῦ κλείσουν τά μάτια, μόνο τότε, θά ἀναζητήσουν οἱ ἴδιοι ἤ τό περιβάλλον τους ἱερέα νά τούς κοινωνήσει. Ἡ τελευταία ἐπίσκεψή τους στό Ναό θά εἶναι ἡ κηδεία τους.

Β) ΟΙ ΧΛΙΑΡΟΙ

Μεταβαίνω τώρα στή δεύτερη ὁμάδα, τούς χλιαρούς. Αὐτοί δείχνουν κάπως περισσότερο ἐνδιαφέρο. Θέλουν νά θεωροῦνται καλοί Χριστιανοί ἀλλά στά μέτρα τους. Δέ δίνουν ὅμως πολύ ἀπό τόν ἑαυτό τους καί τό χρόνο τους στήν Ἐκκλησία. Ἐκκλησιάζονται καί δέν ἐκκλησιάζονται. Ἴσως καμμιά φορά τό χρόνο ἤ μερικές φορές στή ζωή τους νά κοινωνοῦν κιόλας, ἀλλά ὡς ἐκεῖ. Γιαυτούς ἡ Ἀποκάλυψη, πού ἀποτελεῖ τό τελευταῖο βιβλίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, μᾶς λέει: *«τάδε λέγει ὁ ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καί ἀληθινός, ἡ ἀρχή τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· οἶδά σου τά ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρός εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρός ἧς ἤ ζεστός· οὕτως ὅτι χλιαρός εἶ, καί οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου»* (Ἀποκ. γ΄. 14-16). Ἄλλος χαρακτηρισμός πού κανείς μπορεῖ νά δώσει σ' αὐτούς εἶναι ὅτι ὅταν ἀκοῦνε τήν πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας *«πρός καιρόν πιστεύουσι καί ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.»*

Αὐτά δέν τά λέω νά ἀπογοητεύσω κανένα, ἀλλά γιά νά φέρω μερικές ὄψεις τοῦ Χριστιανικοῦ βίου τοῦ λαοῦ μας στήν ἐπιφάνεια. Ὅπως ὅλοι νομίζω γνωρίζουμε, σχεδόν *«ἑκατόν τοῖς ἑκατόν»* ὁ λαός μας βαπτίζει τά παιδιά του στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία του καί τελεῖ τούς γάμους τῶν παιδιῶν του στήν Ἐκκλησία.

Χρειάζεται ὅμως ἡ μερίδα αὐτή τοῦ λαοῦ μας νά ἐπιδείξουν στό σύνολό τους κάπως περισσότερο ἐνδιαφέρο γιά τόν Ἐκκησιαστικό βίο καί τά κοινά μας πράγματα. Εἶναι καί δικά τους. Δυστυχῶς ἐκεῖνο πού συναντᾶ κανείς σ' αὐτούς δέν μοιάζει καθόλου μέ τό ἐνδιαφέρο πού βρίσκει κάποιος στήν τρίτη καί τελευταία κατηγορία τῶν Χριστιανῶν πού ἀποτελοῦν τούς ζεστούς.

Γ) ΟΙ ΖΕΣΤΟΙ

Αὐτοί εἶναι ἡ γῆ πού δέχεται τό σπόρο τοῦ Εὐαγγελίου μέ καρδιά καλή καί ἀγαθή. Τόν κρατᾶ γιά πάντα μέσα της. Τά μέλη τῆς ὁμάδας αὐτῆς, πυρωμένοι ἀπό τή θεία αὔρα, ἀποδίδουν μέ τήν ὑπομονή πού τούς χαρακτηρίζει, ὅταν βρίσκονται ἀντιμέτωποι μέ τούς πειρασμούς, καρπούς πολλαπλάσιους. Πιστεύω, ὅτι ἐμεῖς ὅλοι πού βρισκόμαστε

Ἕνα στιγμιότυπο ἀπό τήν Πανήγυρη στόν ἑορτάζοντα Κεθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Wood Green. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Κώστας Κραμπούτσας ἐπιθεωρεῖ τήν καλή ὀργάνωση τῆς καθιερωμένης αὐτῆς ἐτήσιας ἐκδήλωσης. Ἑκατοντάδες πιστῶν κατέκλυσαν τούς χώρους ἐντός κι ἐκτός τοῦ Ναοῦ τήν Τρίτη, 15 Αὐγούστου 1989.

ἀπόψε στήν ἔπαλξη τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀνήκουμε στούς ζεστούς. Ἄν ὄχι, τότε πρέπει νά φροντίσουμε νά ἀναζωπυρώσουμε τήν πίστη μέσα μας.

Ἐμεῖς, σάν ἡ μεγαλύτερη Κοινότητα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί καλά ὀργανωμένη, ἔχουμε διπλές ὑποψρεώσεις.

Πρῶτον, ἀπέναντι στό μεγάλο μας ποίμνιο, πού ἔχει ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις πνευματικές πολλές. Προσπαθοῦμε βέβαια νά τίς καλύπτουμε καί νά τό χειραγωγοῦμε ἐργαζόμενοι σάν ὁμάδα δράσεως καί ὄχι σάν ἄτομα. Τό τελευταῖο, πολλοί δέν τό ἔχουν ἀντιληφθεῖ καί ξεχωρίζουν τούς ἑαυτούς τους ἀπό τούς ἄλλους, ἀποτελώντας ἔτσι παραφωνία.

Δεύτερο, ἔχουμε ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στίς μικρότερες, πτωχότερες καί ἀπομακρυσμένες Κοινότητες. Οἱ ἀδελφοί μας ἐκεῖ ἔχουν ἀνάγκη ἀπό μᾶς νά βροῦνε βοήθεια καί παρηγοριά. Νά ἀντιγράψουν τρόπους πορείας καί ἐργασίας. Νά βροῦνε ἐνίσχυση στόν λειτουργικό, κηρυχτικό, φιλανθρωπικό καί ἐκπαιδευτικό τομέα. Χρειάζεται ὅλα αὐτά νά τά καταλάβουμε καί νά δοῦμε τή ζωή τῆς παροικίας μας σφαιρικά, στό σύνολό της δηλαδή, καί ὄχι χωριστά καί ἀδιάφορα. Ἀλλά μέ πνεῦμα ἑνότητας καί ὄχι ἀπομόνωσης.

Προχωρῶντας ἀκόμη θά ἤθελα νά προσθέσω λίγα λόγια γύρω ἀπό τή λέξη ἤ τόν ὅρο κληρικοί. Σύμφωνα μέ τήν Ἁγία Γραφή καί συγκεκριμένα αὐτά πού εἶπεν ὁ Θεός στό Μωϋσῆ γιά τούς Ἰσραηλῖτες καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος τά ἐπαναλαμβάνει καί τά ἐφαρμόζει γιά μᾶς τούς Χριστιανούς, πού ἀποτελοῦμε τό νέο Ἰσραήλ, ὅλοι εἶναι ἱερεῖς, γιατί ὑπάρχει, ἐκτός ἀπό τήν εἰδική ἱερωσύνη, πού μεταδίδεται μέ χειροτονία ἤ χειροθεσία καί γενική ἤ καθολική ἱερωσύνη, πού ὅλοι λαμβάνουν μέ τό βάφτισμα. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος τό διατύπωσε μέ τά ἑξῆς λόγιά. *«ὑμεῖς δέ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν»*. (Α. Πέτρ. β΄. 9). Τοῦτα τά λόγια μέ ὑπενθυμίζουν τό παρακάτω. Στά κοσμικά μέτρα καί πράγματα οἱ ἄνθρωποι μιλᾶνε γιά ἀριστοκρατία. Τήν ἀριστοκρατία μάλιστα, ἀνάλογα μέ τό τί εἶναι ἐκεῖνο πού τούς διακρίνει, τή χωρίζουν σάν ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος, σάν ἀριστοκρατία τοῦ χρήματος καί σάν ἀριστοκρατία τῆς καταγωγῆς. Ὅλα αὐτά ἄλλοτε συνυπάρχουν στό ἴδιο πρόσωπο καί ἄλλοτε συναντῶνται ξεχωριστά τό καθένα. Οἱ Χριστιανοί ὅμως, εἴτε ὑπάγονται στίς ὁμάδες αὐτές εἴτε ὄχι, ἀποτελοῦν μιά νέα τάξη καί ὁμάδα ἀριστοκρατίας. Εἶναι οἱ ἀριστοκράτες τῆς πίστης, τῆς πίστης τοῦ πτωχοῦ Ναζωραίου. Σά, τέτοιοι, εἶναι ἀνάγκη νά βιώνουν ἔντονα τό προνόμιο καί ἰδιότητά τους. Νά ἔχουν θάρρος μπροστά στούς νερουλούς ἤ ὑδρεῖς, δηλαδή τούς ἀνθρώπους πού δέν ἔχουνε βάθος. Οἱ Χριστιανοί πρέπει νά καλλιεργοῦν τά κεκτημένα καί νά τά πολλαπλασιάζουν, ἐνθυμούμενοι πάντοτε τό *«κράτει ὅ ἔχει»* καθώς καί τό *«μή ἀμέλει τοῦ ἐν σοι χαρίσματος.»* Ἀμήν.

Δευτέρα 3η Ἀπριλίου 1989

ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΘΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Είναι πολλές φορές που εμείς οι θνητοί άνθρωποι, συναισθανόμενοι προφανώς την μικρότητά μας, ή ευρισκόμενοι πολύ μακριά από την Αλήθεια της ζωής, δεν μπορούμε να πιστέψουμε σ' ένα αληθινό θαύμα.

Σε όλους μας θα έτυχε κάποτε να βρεθούμε σε κάποιο γαλήνιο μοναστικό χώρο της Ορθόδοξης Ανατολής. Και σίγουρα θ' ακούσαμε από τους αφιερωμένους εκεί απλούς μοναχούς πάρα πολλές διηγήσεις για θαυμαστά και υπερφυσικά γεγονότα, που πραγματοποιήθηκαν στον υπερκόσμιο εκείνο χώρο.

Οι ηγούμενοι και οι καλόγεροι, οι ηγουμένες και οι καλόγριες, μα κι όλοι εμείς, που με πλήρη πίστη στο μυστήριο της Αγίας Τριάδας επισκεπτόμαστε για λίγες ώρες ή ημέρες τα υπέροχα εκείνα πεδία των μεγάλων πνευματικών αγώνων, βλέπουμε με τα πραγματικά μας μάτια (αυτά της ψυχής), όλο το μεγαλείο της δυοχιλιόχρονης Ιερής Παράδοσης των θαυματουργικών ενεργειών του Αγίου Πνεύματος, του Πνεύματος της Αληθείας.

Σε ένα λοιπόν από τα πιο ξακουστά μοναστήρια της πατρίδας μας, στο μοναστήρι του Οσίου Δαυϊδ στις Ροβιές Ευβοίας, ο σεπτός ηγούμενος και η περί αυτόν συνοδεία των αγίων πατέρων – μοναχών, μεταξύ όλων των άλλων θα έχει τώρα να διηγείται στους πιστούς προσκυνητές ένα ακόμη αληθινό θαύμα, το οποίο έχει να κάνει με κάποιο από τα μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητάς μας στο Cardiff της Ουαλίας.

Αλλά ας πάρουμε την ιστορία από την αρχή. Ο κ. Κώστας Γ., εκλεκτός ενορίτης μας και πολύ πιστός χριστιανός, διαπίστωσε στις αρχές Δεκεμβρίου 1988 πως κάτι περίεργο, και σίγουρα όχι καλό, συνέβαινε με την υγεία του. Ύστερα από διάφορες ιατρικές εξετάσεις βγήκε η διάγνωση πως είχε προσβληθεί από την επάρατη νόσο. Συγκεκριμένα διαπιστώθηκε καρκίνος στο συκώτι.

Ο Ιερέας της Κοινότητάς μας, όταν πληροφορήθηκε το πρόβλημα, συνέστησε στον ίδιο και την σύζυγό του, σύμφωνα με την αγιογραφικά κατοχειρωμένη παράδοσή μας, να τελέσουν στο σπίτι τους το Μυστήριο του Ευχελαίου.

Την ημέρα που τελικά όρισαν για να τελεστεί το Μυστήριο, και λίγο πριν να φθάσει ο Ιερέας στο σπίτι τους, συνέβει ένα περίεργο και αξιοσημείωτο γεγονός. Η κόρη του ασθενούς, ηλικίας περίπου 19 ετών, ετοίμαζε το τραπέζι με τα διάφορα χρειαζόμενα για το Ευχέλαιο. Όπως λοιπόν μετέφερε το θυμιατό, όλως περιέργως, σύμφωνα με περιγραφή της ιδίας, έπεσε από τα χέρια της και έκαψε ένα τμήμα του χαλιού. Αυτό είναι ένα ελάχιστο σημείο στην όλη ιστορία, που έχει όμως οπωσδήποτε την δική του σημασία.

Κατόπιν έφτασε ο Ιερέας, ο οποίος και τέλεσε το Μυστήριο. Ακολούθησε πνευματική συζήτηση με το ζευγάρι, και εκεί πραγματικά εκείνοι έδειξαν την ουσιαστική τους πίστη στον Μεγάλο Θεό μας.

Ο Ιερέας μεταξύ άλλων τους μίλησε για τον υπέροχο εκείνο μοναστικό χώρο του Οσίου Δαυϊδ, στον οποίο γίνονται πολλά και πραγματικά θαύματα, σε όσους σπεύδουν εκεί με αληθινή πίστη, αγάπη και καρδιακή καθαρότητα. Ήταν μάλλον μια απλή αναφορά, μέσα στα πλαίσια μιας πνευματικής συζήτησης, παρά μια οριστική προτροπή για να επισκεφθούν –ο ασθενής και η σύζυγός του– το μοναστήρι εκείνο.

Το ζευγάρι ζήτησε από τον Ιερέα μια εικόνα του Οσίου Δαυϊδ, κι εκείνος ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημά τους. Ο' Οσιος μπήκε πια μέσα στο σπίτι τους, και φαίνεται πως λειτούργησε πολύ θετικά μένοντας εκεί μαζί τους. Οι ίδιοι περιγράφουν πώς τους δημιουργήθηκε αυτόματα η αίσθηση και η βεβαιότητα της σωτηρίας.

Το πρώτο βράδυ, μετά την είσοδο της εικόνας του Οσίου στο σπίτι τους, η σύζυγος του ασθενούς είδε δύο «σημαδιακά» όνειρα.

ΟΝΕΙΡΟ 1ο: Είδε τον Ιερέα, που τέλεσε το Ευχέλαιο, να πηγαίνει στο σπίτι τους. Κόσμος πολύς ήταν μαζεμένος εκεί. Αυτός στάθηκε κοντά της και της είπε: «Θα μείνω εδώ γιατί μ' έχετε ανάγκη».

ΟΝΕΙΡΟ 2ο: Είδε πολλές μοναχές μέσα σ' ένα μεγάλο θάλαμο. Ξάφνου μπήκε μέσα ένας γέροντας (προσωπική της εκτίμηση είναι πως ηταν ο π. Ιάκωβος, ο σεβάσμιος ηγούμενος στο μοναστήρι του Οσίου Δαυϊδ), ο οποίος είπε: «Το ξέρω είναι πολύ άρρωστος, αλλά εγώ θα τον κάνω καλά».

Ένα ακόμη όνειρο ήρθε να προστεθεί στα άλλα δύο. Ήταν αυτό που είδε πάλι η σύζυγος του ασθενούς την 20ή Δεκεμβρίου 1988. Συγκεκριμένα είδε πως είχε βρεθεί σε μεγάλο ανήφορο, πηγαίνοντας για το μοναστήρι του Οσίου. (Υπ' όψιν πως δεν είχαν βρεθεί ποτέ –στην πραγματικότητα– όχι μόνο στο μοναστήρι, μα ούτε και στην ευρύτερη περιοχή του). Κι ενώ ανέβαινε συνεχώς, κι ένοιωσε κάποια στιγμή να φτάνει κοντά στο μοναστήρι, δυστυχώς εκεί χάθηκε τ' όνειρο, και η στυγνή πραγματικότητα ανέτειλε πάλι.

Όλα τα παραπάνω λειτούργησαν σαν ένα δυναμικό υπόβαθρο, στην τελική απόφαση του ζευγαριού να επισκεφθεί το μοναστήρι του Οσίου Δαυϊδ.

Το προσκύνημα αυτό πραγματοποιήθηκε την 11η Ιανουαρίου 1989. Το ευσεβές ζευγάρι, χωρίς να λογαριάσει τα όποια έξοδα και την ταλαιπωρία, αποφάσισε και πήρε τον δρόμο για το σημαντικό εκείνο προσκύνημα, το οποίο και επρόκειτο να τους προσφέρει κάτι μοναδικό.

Αξίζει να σημειωθεί πως, περνώντας το ζευγάρι των προσκυνητών από την Αθήνα (στο αεροδρόμιο της οποίας προσγειώθηκε το αεροπλάνο που τους μετέφερε από την Αγγλία), ενώθηκαν μαζί τους –για το σπουδαίο εκείνο προσκύνημα– ο αδελφός και η νύφη του Κώστα. Όλοι μαζί, λοιπόν, με πραγματική πίστη και ευλάβεια, κίνησαν για το μοναστήρι.

Πλησιάζοντας με το αυτοκίνητο κοντά στον ιερό τόπο του θαυματουργού Οσίου Δαυϊδ, η σύζυγος αναγνώρισε τον ανηφορικό εκείνο δρόμο, τον οποίο είχε ονειρευτεί πριν 20 περίπου ημέρες.

Όταν έφτασαν στον προορισμό τους, οι μοναχοί τους περίμεναν –γιατί είχαν προηγουμένως ειδοποιηθεί τηλεφωνικώς– και τους υποδέχτηκαν με πολλή καλωσύνη και αγάπη. Σερβιρίστηκαν στο όμορφο αρχονταρίκι του μοναστηριού το γλυκό κέρασμα που συνηθίζεται σε τέτοιους χώρους, δηλ. λουκούμι, και σε λίγο τους δέχτηκε ο π. Ιάκωβος, ο σεβάσμιος ηγούμενος του μοναστηριού.

Ακολούθησε μακρά συζήτηση, και αναφορά του πονεμένου ζεύγους στο πρόβλημα που τους έκανε να ταξιδέψουν από τόσο μακριά, και να φτάσουν στο μοναστήρι ταπεινοί ικέτες της Χάριτος του Μεγάλου Θεού και των θερμών πρεσβειών του Οσίου Δαυϊδ.

Ο γέροντας τους άκουσε με προσοχή και συμπόνοια. Ύστερα όλοι μαζί προσευχήθηκαν επί ώρα πολλή μέσα στον υπέροχο εκείνο ναό του Οσίου, στον οποίο φυλάσσεται και η Τίμια Κάρα του, και παρακάλεσαν τον θαυματουργό Προστάτη του μοναστηριού να μεσιτέψει στον Κύριο των Δυνάμεων προς βοήθεια του ασθενούς.

Ο π. Ιάκωβος τέλεσε ύστερα την Ακολουθία του Εσπερινού, με το υπέροχο τελετουργικό του ύφος, το οποίο σου προκαλεί ένα απόλυτο δέος, και σε μεταφέρει γοργά στην ουράνια χώρα.

Μετά το τέλος του Εσπερινού, ο σεβάσμιος Ηγούμενος πήρε την Τίμια Κάρα του Οσίου Δαυϊδ και την τοποθέτησε στο πονεμένο τμήμα του σώματος του Κώστα, ποιώντας μάλιστα –εκεί ακριβώς– το σχήμα του σταυρού.

Το βράδυ κουρασμένοι όλοι πια από την πνευματική προσπάθεια της ημέρας, και αφού γεύτηκαν ένα πρόχειρο δείπνο στο αρχονταρίκι, αναχώρησαν, ο καθείς για το κελλί του.

Τα δυο ζευγάρια θα διανυκτέρευαν σε ένα μεγάλο δωμάτιο, που είχε τέσσερα μονά κρεβάτια. Το κρύο ήταν έξω τσουχτερό. Μέσα όμως έκαιγε ένα μικρό τζάκι κι έτσι έσπαζε λίγο την μεγάλη παγωνιά.

Αφού ξάπλωσαν στα κρεβάτια τους, και πριν περάσει λίγη ώρα συνέβει κάτι που μόνο να το περιγράψει κανείς δεν μπορεί. Ο Κώστας άρχισε ξαφνικά να νοιώθει κάτι σαν να καίγεται μέσα στο σώμα του, γύρω στο μέρος όπου είχε το πρόβλημα. Η ανάσα του έγινε βαρειά, και έδειχνε πράγματι πως κάτι πολύ σοβαρό του συνέβαινε, τόσο μάλιστα που και η σύζυγός του τρομοκρατήθηκε. Βρέθηκε αμέσως κοντά του και προσπάθησε να διαπιστώσει τι ακριβώς γίνονταν.

Ο Κώστας όμως την καθησύχασε, λέγοντάς της πως κάτι υπερφυσικό συντελούνταν την στιγμή εκείνη. Μετά την παρέλευση πέντε λεπτών περίπου, κι ενώ η κατάσταση παρέμενε η ίδια, ξάφνου ο πονεμένος εκείνος άνθρωπος ένοιωσε κάτι να βγαίνει –έντονα και με βία– μέσα από τα ίδια του τα σπλάχνα. Το κακό είχε πια ξεριζωθεί τελείως. Ο Κώστας ένοιωσε σαν ένας καινούργιος άνθρωπος.

Το υπόλοιπο της νύκτας ήταν ήρεμο. Ο ύπνος ελαφρύς και ήσυχος, ύπνος ανθρώπου ξέγνοιαστου και δικαιωμένου από την Χάρι του Θεού.

Τις πρωϊνές ώρες, ευρισκόμενος –ο πρώην ασθενής– σ' ένα βαθύ λήθαργο, δέχτηκε μια σιωπηλή επίσκεψη του Οσίου Δαυϊδ. Συγκεκριμένα, είδε στ' όνειρό του τον Όσιο να μπαίνει στο δωμάτιο που βρίσκονταν όλοι και κοιμούνταν, συνοδευόμενο από έναν άγνωστο μοναχό ή κληρικό. Το βασικό χαρακτηριστικό, σύμφωνα με την βέβαιη παρατήρηση του Κώστα, ήταν πως ο Όσιος είχε αποκτήσει ένα απόλυτα ιλαρό πρόσωπο, σε αντίθεση με την σοβαρώτατη εκείνη μορφή που παρουσιάζεται στην αγία εικόνα του, και ήταν γεμάτος από χαρά και εμφανή αγαλλίαση. Κοίταξε για λίγη ώρα τον Κώστα στα μάτια, και χωρίς να του απευθύνει κανένα λόγο εξαφανίστηκε, και μαζί του χάθηκε και η όμορφη αυτή ονειρική στιγμή.

Η γλυκειά καμπάνια του μοναστηριού σήμανε ενωρίς το πρωΐ για την εωθινή ακολουθία, η οποία θα ολοκληρώνονταν με την Θεία Λειτουργία, το αποκορύφωμα της Ορθόδοξης Πνευματικότητας. Το ευσεβές, και λυτρωμένο πια ζευγάρι, έγινε την ημέρα εκείνη σύσσωμο και σύναιμο Ιησού Χρίστού, με την μετοχή του στην Θεία Κοινωνία.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Κώστας ενημέρωσε τον π. Ιάκωβο για ό,τι συνέβη την προηγούμενη νύκτα. Εκείνος κατανόησε αμέσως το Θαύμα που είχε συντελεστεί, και τον συμβούλεψε να δοξάζει αιωνίως το Όνομα του Μεγάλου Θεού.

Στην συνέχεια όλοι μαζί προσευχήθηκαν στον Άγιο εκείνο Ναό, υμνώντας και δοξολογώντας τον Θεό, και ευχαριστώντας τον Όσιο Αυτού, τον Προστάτη του μοναστηριού και της περιοχής ολόκληρης, τον Όσιο Δαυΐδ.

Το απόγευμα, ο Κώστας και η σύζυγός του, ήσυχοι πια και λυτρωμένοι, πήραν —μαζί με τους συνοδούς τους— τον δρόμο του γυρισμού. Κατέβηκαν στην Αθήνα, κι ύστερα από λίγες ημέρες γύρισαν στο Cardiff.

Οι συμβουλές των ειδικών γιατρών του πρώην ασθενούς έλεγαν πως, όταν γυρίσει από το ταξίδι του στην Ελλάδα θα έπρεπε ν' αρχίσει τις διάφορες θεραπείες (ακτινοθεραπεία, χημειοθεραπεία κ.λ.π.).

Ο Κώστας λοιπόν, χωρίς να αισθάνεται τίποτα κακό στο σώμα του, αφού άρχισε πάλι να λειτουργεί στον κανονικό ρυθμό της ζωής του στην φιλόξενη τούτη πολιτεία, αποφάσισε κάποια μέρα να επισκεφθεί έναν ειδικό γιατρό, απ' αυτούς που είχε έρθει σ' επαφή πριν να φύγει για την Ελλάδα.

Σ' αυτό το σημείο γράφεται και το τέλος της ιστορίας αυτής, όταν ο ειδικός γιατρός μένοντας άναυδος με την παντελή απουσία οποιουδήποτε προβλήματος στο συκώτι του Κώστα, τον συμβουλεύει να μεταβεί στο σπίτι του και να ξαναπεράσει μετά από τέσσερις μήνες, μήπως μπορέσει και εξιχνιάσει το μεγάλο μυστήριο.

Το «μυστήριο» όμως αυτό, σύμφωνα με τον ειδικό εκείνο γιατρό, θα παραμείνει για πάντα μυστήριο, αν δεν το ερμηνεύσουμε σαν ένα αληθινό θαύμα της Παντοδυναμίας του Μεγάλου Τριαδικού Θεού μας. Μόνον έτσι τούτη η ιστορία θ' αποτελέσει ένα πραγματικό δίδαγμα πίστης και ελπίδας, προς όλους τους ανά τον κόσμο αναξιοπαθούντες αδελφούς μας.

Βιργινία Σαλαπάτα
Πρεσβυτέρα
Cardiff – Μεγ. Βρετανία

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος μαζί με τον ιερατικό προϊστάμενο της Κοινότητος Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Manchester.

Μέλη του εκκλησιάσματος μετά του ιερέως Δημητρίου Ιωάννου εντός του Ι. Ναού Αγ. Γεωργίου Μάλτας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΫ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Του π. Ανδρέα Πίττα

Δια να μπορέσει κανείς να πάει στο Σύδνεϋ, χρειάζεται, πρώτον, να έχει την έγκρηση των Αυστραλιανών αρχών, και Δεύτερον φυσικά το αεροπορικό εισιτήριο, δια να μπορέσει να πετάξει με τον σιδερένιο αετό, που λέγεται αεροπλάνο.

Ταξιδεύοντας από το αεροδρόμιο του Heathrow προς το Σύδνεϋ διασχίζομε την Ευρώπη και ο πρώτος σταθμός είναι η Αθήνα φυσικά αν ταξιδεύομε με την Ολυμπιακή. Στο αεροδρόμιο των Αθηνών φθάνουμε ύστερα από τρεις ώρες και 30 λεπτά. Έκεί, παίρνει και άλλους επιβάτες και εφόδια-καύσιμα, για να συνεχίσει το ταξίδι του προς τον επόμενο σταθμό. Το ταξίδι αυτό διαρκεί δέκα ώρες και 30 λεπτά, και φθάνει στην Ασιατική χώρα της Σιγκαπούρης. Έδώ πάλι εφοδιάζεται με καύσιμα δια να συνεχίσει ακόμα, επτά ώρες και 30 λεπτά, προς την Μελβούρνη. Έκεί αποβιβάζει τους επιβάτες του, και παραμένει περίπου μια ώρα μέχρι που να εφοδιαστεί πάλι με καύσιμα, και να συνεχίσει ακόμη μια ώρα ταξίδι δια να φθάσει στον προορισμό του.

Όταν δια πρώτη φορά ταξιδεύει κάποιος στη Μελβούρνη εντυπωσιάζεται από τους εργάτες του αεροδρομίου, διότι σχεδόν είναι όλοι Έλληνες, ακούεις να σου λένε «καλωσορίσατε!» Κρητικός την καταγωγή, με τον οποίον συναντήθηκα και με δέχθηκε στο Γραφείο του μαζί με την πρεσβυτέρα μου, κατόπι μας παρέθεσε γεύμα στην τραπεζαρία της Αρχιεπισκοπής μαζί με άλλους ιερείς, καθώς και η πρόεδρος της Φιλοπτώχου της Αρχιεπισκοπής.

Δίπλα από τα γραφεία της Αρχιεπισκοπής ευρίσκεται ο Καθεδρικός ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, περικαλλής, μεγαλοπρεπής και ευπρεπισμένος, ο οποίος και διοικείται από συμβούλιο που είναι Ελληνοκύπριοι.

Τα γραφεία της είναι ωραία και εξοπλισμένα, καθώς πρέπει. Επίσης έχει και αίθουσα δεξιώσεων.

Η Αρχιεπισκοπή ίδρυσε Θεολογική Σχολή με την ονομασία του Αποστόλου Ανδρέα, η οποία είναι ανεγνωρισμένη από το Αυστραλιανό Υπουργείο Παιδείας, όπου οι φοιτηταί διδάσκονται και βυζαντινή μουσική. Εκτός από την Θεολογική Σχολή, έχει γηροκομεία και ορφανοτροφεία.

Κατά τη διαμονή μου στο Σύδνεϋ, είχα την τιμή να συλλειτουργήσω με τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Στυλιανόν δύο φορές και άλλες τρεις φορές λειτούργησα μόνος μου σε διάφορες εκκλησίες.

Μου έκαναν μεγάλη εντύπωση οι εκκλησίες που όλες είναι κτισμένες από γης, άλλες Βασιλικού ρυθμού και άλλες Βυζαντινού. Το εκκλησίασμα κατά τές Κυριακές είναι πολύ πυκνό. Κάθε εκκλησία είναι κατάμεστη από νέους, μεσήλικες και γέρους.

ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΘΗΝΑ. Αλήθεια, πόσο συγκινητικό είναι όταν πηγαίνει κάποιος σε άγνωστες χώρες και πόλεις και ακούει την ίδια την μητρική του γλώσσα, αμέσως παίρνει ανάσα και νοιώθει σαν να ευρίσκεται στην ίδια την πατρίδα.

Αλλά ας αφήσουμε την Μελβούρνη δια να συνεχίσουμε το ταξίδι μας στο Σύδνεϋ. Ύστερα από μια ώρα ταξίδι, ο σιδερένιος αετός απλώνει τα λαστιχένια του πόδια και προσγειώνεται ανάμεσα σε άλλους σιδερένιους αετούς στο αεροδρόμιο του Σύδνεϋ, και υπερηφανεύεται που κατόρθωσε και έκανε αυτή τη μεγάλη διαδρομή διασχίζοντας αιθέρες, σύννεφα και ουρανούς, φυσικά και με τη βήθεια του Θεού. Διότι χωρίς τον Θεό τίποτα δεν είναι κατορθωτό.

Εδώ στο αεροδρόμιο αλλάζουν κάπως τα πράγματα. Ο έλεγχος από τές αρχές του αεροδρομίου είναι κάπως αυστηρός, αλλά οι υπάλληλοι, με την ευγένεια και το χαμόγελο στα χείλη, καλωσορίζουν τον κάθε επισκέπτη στην πατρίδα τους.

Περπατώντας στους δρόμους του Σύδνεϋ νομίζεις ότι βρίσκεσαι και πάλι στην ίδια την πατρίδα, διότι ακούεις τους μαγαζάτορες να μιλούν την ελληνική γλώσσα. Υπάρχουν βέβαια και άλλες εθνικότητες. Εκεί υπάρχει η ελευθερία της γλώσσας.

Άς αφήσουμε τα πιο πάνω και άς μπούμε στην καρδιά της Ελληνικής Ομογένειας. Στο Σύδνεϋ ερίσκεται η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και πάσης Ωκεανίας, με Αρχιεπίσκοπο τον κ.κ. Στυλιανό. Εκεί νοιώθουν περισσότερο την ανάγκη να εκκλησιάζονται και κρατούν την πίστη, την ευσέβεια, τα ήθη και έθιμα της πατρίδας.

Επίσης οι κυρίες της κάθε Φιλοπτώχου Αδελφότητος είναι τόσο οργανωμένες, ώστε οποτεδήποτε γίνεται Λειτουργία, προσφέρουν στο εκκλησίασμα, μετά το πέρας της Λειτουργίας, τσάϊ και γλυκά.

Με την επιστροφή μου από το Σύδνεϋ, μεταφέρω τις θερμές ευχές και εγκάρδιους χαιρετισμούς του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Στυλιανού προς τον Σεβασμιώτατο μας Αρχιεπίσκοπο Γρηγόριο και προς όλο το πλήρωμα της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.

An appeal by his Eminence Archbishop Gregorios to eminent members of the Greek Orthodox Church.

My dear friend and compatriot,

This is the first time I address you as your Spiritual Leader on a very exceptional, but practical, issue which will almost certainly demand your forbearance, understanding and greatest eventual support. As a loyal member of our Archdiocese you must feel keenly that its succesion of Metropolitans and Archbishops have, for more than sixty years now, been developing great interest and exceptional but most esential activity, in caring for their numerous flock in every possible way.

The Centre of control and direction of this ceaseless and tireless activity is the Archbishop's personal residence and my offices staffed by competent, willing, reliable and devoted colleagues and personnel on whom I depend for a smooth implementation of a multitude of tasks and duties. With God's help, all departments of the Archdiocese Offices function with eager dedication for the sake and on the undivided service of our very large Community.

Not withstanding our best endeavours, we find ourselves in very urgent need of support to honour our ever increasing spiritual commitment. Specifically we are in absolute need of more office space to accommodate more executive personnel who can relieve current overwhelming pessure on our present minimal staff as well as assume additional duties.

The increased facilities cannot physically be created without help from everyone. Our programme and ideas to improve and develop so as to brighten noticeably the Greek Orthodox presence in this blessed land thus making our duty to God through his beloved people widely accessible require your unreserved generosity.

There is, for instance, urgent need of a General renovation of the Building to include extensive work in the basement where the offices can be usefully extended, and the addition of three or more rooms on the first floor to provide much needed residential space.

Our very reasonable objective cannot be progressed on less than an amount between £100.000 and £120.000 to which we must add a provision for a respectable and secure standard of the Archdiocese's livelihood and operation in the foreseeable future. Hence based on current costs our most thoughtful expectation for survival would reach and probably exceed £300.000 to include essential reserve as described above.

All my colleagues in the Archdiocese of Thyateira and Gr. Britain Trust join me in a united appeal to your boundless love and abundant generosity to respond as positively and effectively as you can. We look up to, and depend on you and your generosity for a further decisive gesture of acknowledgement of our overall Community endeavours enabling us to put into operation the plans described and for which we must all thank you in advance.

Once more invoking our Merciful Lord's blessing and protection for you and your families and your work and interests in the conviction that his enduring and endless love will always surround you, I am as I have always been,

Your Father and Brother in Christ

June 1989

Gregorios, Archbishop of Thyateira and Gt. Britain

MEMBERS OF THE TRUST
Bishops: Chrysostomos of Kyanea, Christopher of Telmissos, Timothy of Miletoupolis, H. Avgherinos, J. Angelicoussis, A.N. Comninos, I.S. Fafalios, N. Frangiscatos, I.B. Goulandris, St. Houlis, J.A. Hadjipateras, C.A. Hadjipateras, D.N. Inglessis, C. Kavadas, E.K. Karamallis, T. Kedros, Is. Karoussis, Kypros Nicholas, N.S. Lemos, A. Nicolaou, D.L. Nomicos, N.L. Nomicos, M.C. Peraticos, Sir A. Stakis, I. Tsounis, N. Vavlitis

NOTE: Please make all contributions payable to:

"The Archdiocese of Thyateira and
Great Britain Trust Repairs and Reserve Fund"
A/c No 409030

with the National Bank of Greece, Bayswater Branch, 12 Queensway, Londond W2 3RX and send them directly to the bank or to this Office for processing and grateful acknowledgement.

In the meantime, His Eminence adressed the following letter to the community leaders informing them of the planned renovation of the building of the Archdiocese.

To the Reverend Priests and Deacons, the Honourable Presidents and Members of the Church Committees, Charitable Brotherhoods and Schoool Councils of the blessed Communities of the Archdiocese of Thyateira and Greta Britain

Dear Brethren and Co-workers,

With this letter of ours we want to communicate to you our thoughts and decisions which have been taken during the last two meetings of the Trust of our Archbishopric.

The decisions of the Trustees of the Archbishopric are as follows:

1. The complete repairing and renovation of the Archbishopric. The possibility is also examined of erecting some new rooms in order to meet the expanding demands of our services.
2. The cost for the repairs, the renovation nd the building of new rooms will reach an estimated sum of £100,000 - £120,000 (a hundred to a hundred twenty thousand pounds.)
3. Parallel to the planned or proposed renovations and repairs, the Trustees aim at creating a permanent Reserve Fund for the support of the manifold work of the Archdiocese.
4. For this purpose an appeal is made for the collection of a sum of up to £300,000 (three hundred thousand pounds). A special Account has already been opened with the National Bank of Greece, Bayswater Branch, 12 Queensway, London W2 3RX, under the name and number:

"The Archdiocese of Thyateira and Great Britain Trust Repairs and Reserve Fund" A/c No 409030.

Many generous contributors have already come forward, while others have promised to help in the realisation of this sacred cause.

It is for this reason that we address this letter to you in order to communicate to you the thoughts and decisions of the Trust and the Trustees of the Archbishopric. We are confident that you and your Community will assist and cooperate in our effort to support our Ecclesiatical Centre that our Archbishopric is (this is the House of the Ecumenical Patriarchate in Diaspora). It is an extension of our Ecumenical Patriarchate in Great Britain. And it is an honour and an obligation for all of us to protect it and to give it its proper appearance and standing.

We take the opportunity to express our warmest thanks to you for the cooperation and assistance which you have given us so far. We wish you health and remain with many blessings and love in Christ our Lord.

June 1989

Gregorios, Archbishop of Thyateira
and Gt. Britain, and the Trustees

Στιγμιότυπο από συγκέντρωση Ομογενών στον Κήπο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Συγκεκριμένα έγιναν τέσσερις τέτοιες συγκεντρώσεις όπου ο Σεβασμιώτατος εξέθεσε τα προβλήματα και τους στόχους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και κάλεσε ολόκληρη την Ομογένεια όπως συνδράμει με κάθε τρόπο ώστε οι στόχοι αυτοί να υλοποιηθούν.

A short address by His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira and Gt. Britain on the occasion of the dinner at the Nikaean Club arranged by His Grace the Archbishop of Canterbury on 4th July 1989

Your Grace ad Mrs. Runcie, my Lord Bishops, honourable members of the Nikaean Club, Reverend Fathers, distinguished guests and our brothers in Christ our Lord:

On this happy occasion under the roof of this historic ecclesiastical building, Lambeth Palace, we are gathered once again, a company of so many eminent people, members of the Nikaean Club at its annual meeting, at which I join you as your Guest of Honour. I take this opportunity to offer my thanks to Your Grace, my beloved Brother-in-Christ, dear Archbishop, and all the members of the Club. It gives me great pleasure to express my gratitude to the Church of England for the support which has been given and the honour shown to our Mother Church, the Ecumenical Patriarchate. We hope and pray that the dialogue and friendship, which has been cultivated between our two Churches, will continue and bear fruit for our people and our common cause — the reunion of Christendom and the spreading of the Gospel among the nations.

In these times in which we now live, Christians are a minority in the world, so the unity of the Church and its power is imperative if the message of the Gospel is to be heard in a world with so many voices and distractions tempting us, but also provoking and challenging us to respond accordingly for the glory of the Gospel.

I have lived in this Country for thirty years. I was born in an Island which was at that time a colony of this Country. I remember well the words of the late Sir Harry Luke, which he spoke to me when, for the first time, I entered this room. He asked me where I came from, and, when I replied, he said: "You are one of my subjects.....I was District Administrator of Famagusta in those days".

For many years I have served the Greek Orthodox people living in this Country.....first as a deacon, then as a priest, and later as a bishop. Last year, the Mother Church, the Ecumenical Patriarchate, entrusted me with the people of the Archdiocese of Thyateira; so I became the head and the pastor of the hundreds of thousands of Orthodox immigrants living in this famous and historic country, and are scattered all over the United Kingdom. From my new position and in the name of His All-Holiness the Ecumenical Patriach Dimitrios, I express my gratitude for the continual and unfailing support which your Church has given to us, the Greek Orthodox people. You have offered us hospitality in your beautiful church buildings, so that our people have been able, without great difficulty, to continue their religious and ecclesiastical life. Both myself and our people feel at home here. Indeed, we see this Country as our second homeland, due to the tolerance, patience, and spirit of understanding which characterises the British people. The Greek Orthodox people of Greece and Cyprus have long had a special relationship with the British. We have cultivated, taught and promoted amongst our people, living as they do in a free and democratic Country, a spirit of mutual friendship with and affection for the people of Britain.

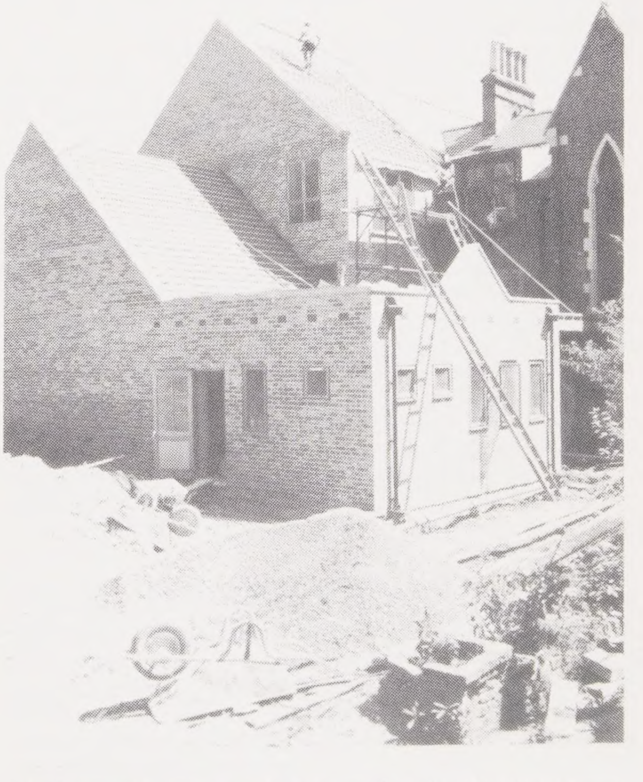
Your Grace, and dear Friend, Most Reverend Archbishop, thank you for your honour and friendship extended to my humble person. I have known you for many years. I admire your skill in guiding and protecting the Anglican Communion during the turbulent and uneasy years of your leadership. You have shown that you are a great leader, an apostolic person, an ecclesiastical prelate of the highest calibre, and a diplomat. Following the example of St. Barnabas, you work hard for the preservation of the unity of the Anglican Churches, and with unusual wisdom and prudence, Christian love and fatherly affection, you work for the progress and glory of the Church of England. May our Lord Jesus Christ bless you and your family, your bishops, priests and deacons, and all your flock in this glorious land. May he grant you health, and spiritual and physical strength to serve the sacred cause of the cultivation of mutual friendship and understanding between the Orthodox Church and the Anglican Communion, and so continue to prove yourself to be, like your predecessors, a bridge-builder amongst the people and the Churches of God.

In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit. Amen.

. . . .

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Bedford.

Οἰκοδομικὸς Ὀργασμὸς στὴν Κοινότητα Ἀπ. Βαρνάβα Wood Green: Οἱ σχολικοὶ χῶροι τῆς Κοινότητος ἐπεκτείνονται γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦν καλύτερα τὶς ἐκπαιδευτικὲς δραστηριότητες τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Γ΄ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ

Ὑπὸ Δρος Ἀ. Πελεντρίτη

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ὁ Γεώργιος ὁ Κύπριος ἐγεννήθη ἐν Λαπήθῳ Κυρηνείας ἐν ἔτει Κυρίου χιλιοστῷ διακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ.

Ἐγραμματίσθη ἐν πρώτοις ἐν τῷ αὐτοῦ Χωρίῳ, μεταβὰς κατόπιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ τούτῳ σκοπῷ ἐν Λευκωσίᾳ δι' εὐρυτέραν παίδευσιν. Ἀλλ' ἰδὼν ὅμως τὴν προσφερομένην καὶ ἀποκτηθεῖσαν αὐτῷ ἐκεῖ παιδείαν, λίαν ἐλλειπῆν οὖσαν, καὶ γὰρ ὡς ἔλαφος διψῶσα οὗτος ὤν, ἐπλανᾶτο τῇδε κακεῖσε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς πατρῴας καὶ ἠδυλάλου φωνῆς.

Μετὰ πλείστων ὅσων ταλαιπωριῶν ὁδηγήθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ἐν Ἐφέσῳ, εἶτα ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, πρωτευούσης τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὔσης τῆς Αὐτοκρατορείας τῆς Νικαίας. Ἐν τέλει ἐσυνέχιζε ἐπὶ ἀρίστοις διδασκάλοις φοιτῶν ἐν Βασιλουπόλει μετὰ τὴν ἐν ἔτει χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ πρώτῳ ἀπελευθέρωσιν ταύτης ὑπὸ Μιχαὴλ Παλαιολόγου. Κατέστη ἐς τέλεον μέγας τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας γνώστης. Ὁ Γεώργιος (Γεννάδιος) Σχολάριος – περὶ αὐτοῦ φησὶ, ἄριστον μὲν τοῦτον εἶναι θεολόγον τε καὶ Φιλόσοφον, Μαθηματικόν τε δὲ καὶ Ρήτορα.

Νικηφόρος δὲ ὁ Γρηγορᾶς περὶ αὐτοῦ Γράφει: «Γεώργιος ἀνὴρ ἐν Λόγοις ἐπίσημος καὶ τὴν Ἀττικὴν γλῶσσαν οἱονεί τινα ἐχαρίσατο ἀναβίωσιν».

Λαβὼν ὁ Γεώργιος τὸ Ἱερατικὸν σχῆμα μετονομασθεὶς πρὸς τοῦτο Γρηγόριος, ἐν τῷ Βασιλικῷ Κλήρῳ τὸ τοῦ Πρωτοαποστολαρίου εἶχεν ἀξίωμα, τὸν Μάρτιον δὲ τοῦ ἔτους χίλια διακόσια ὀγδοήκοντα τρία ἐχειροτονήθη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος 3ος τιτλοφορούμενος, τὸν Ἰωσὴφ διαδεξάμενος ἐπὶ βασιλείας Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου.

Ἀπέθετο δὲ τὴν ἀρχὴν τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους χίλια διακόσια ὀγδοήκοντα ἐννέα, Ἀθανάσιος πρῶτος αὐτὸν διαδεχθεὶς ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου καὶ ἀπέθανεν μετὰ πολυήμερον νόσον ἐν μονῇ τινι, ἐν ἔτει χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ.

Τὰ τοῦ Γρηγορίου συγγράματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

1) Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφήμων δογμάτων.

2) Τόμος συνοδικὸς ἐκτεθεὶς Προκαθημένου Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου καὶ Γρηγορίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῆς τῶν Λατίνων ἐρέσεως καὶ καθαιρέσεως τοῦ Λατινόφρονος Βέκκου.

3) Ἀπολογία πρὸς κατὰ τὴν μέμψιν ἰσχυροτάτη.

4) Ὁμολογία ὁπότε ἡ ἐπισύστασις γέγονε κατ' αὐτοῦ παρὰ τῶν Κληρικῶν καὶ τινων Ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τοῦ ἐξ Ἑβραίων, μᾶλλον δὲ Ἰούδα Μάρκου.

Γρηγορίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου περὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου ὡς ἀπ' ἄλλου προσώπου

Πατρὶς μὲν τῷ συντεταχότι τὴν βίβλον, Κύπρος ἡ νῆσος. Πατέρες δὲ καὶ πατέρων πατέρες καὶ ὅλως ἡ ἄνω τοῦ γένους σειρά, οἱ πλούτου τε τὰ πρῶτα καὶ τῆς πατρίδος ἔχοντες ἕως οὔπω βαρβάροις ἔλαχεν ἰταλοῖς τὸ ἐκεῖσε δουλεύειν ἑλληνικόν. Ἐπεὶ δ' ἐδούλευσαν, καὶ τῆς κοινῆς συμφορᾶς καὶ αὐτοί γε μετέσχον, μέτρια καὶ ἔχοντες καὶ τιμώμενοι καὶ ὅσα μήτ' εἰς πένητας αὐτοὺς καὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀδόξους ἐνέγραφε, μήτ' εἰς τοὺς ἁδροὺς καὶ βαθυπλούτους, συνέταττε. Γεννᾶται τοίνυν ἐν τῇ νήσῳ καὶ τρέφεται παρὰ τοῖς γονεῦσιν ἕως αὐτὸν ἔδει φοιτᾶν ἐς γραμματιστῶν. Ὡς δὲ τῆς τούτων ἐπιστήμης παρῆλθε τὴν χρείαν, παρῆλθε δ' ἐν πάνυ νέᾳ τῇ ἡλικίᾳ, δοκῶν εὖ πεφυκέναι τὴν ψυχὴν πρὸς μαθήματα, καὶ ἀδικοῖτ' ἂν μὴ τούτοις ἐμβιβαζόμενος, εἰς τὴν Καλλινικισέων πλείονος παιδεύσεως ἕνεκεν πέμπεται, δοκοῦσαν τέως τὴν πόλιν ἐκείνην ἀνδρῶν εὐτυχεῖν πολὺ πλέον εἰδότων παρὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς παιδευτάς, κἂν εὐτύχει ταῖς ἀληθείαις ἑνὸς οὐδενός. Καὶ γὰρ ὡς ἦν ἀκούειν τῶν πρεσβυτέρων ἐξηγουμένων, ἑξηκοστὸν ἔτος εἰς αὐτοὺς εἶναι ἐξ οὗπερ εἰς ἑτερογλώσσους τὰ τῆς νήσου κράτη μετέπεσε, καὶ παρ' ὅλον τουτονὶ τὸν χρόνον μηδένα φανῆναι ἄλλο τι παρὰ τὰ συνήθη ταῦτα καὶ ταπεινὰ τῶν γραμμάτων ἀσκήσαντα. Τὰ πρὸ τούτου δέ, εἰ ἄρα τις γέγονε τῶν λεγομένων σοφῶν, ἄδηλον αὐτοῖς εἶναι καὶ λέγειν μὴ δύνασθαι. Ὅθεν καὶ ὡς οὐκ ἦν οὐδ' ἐνταῦθα ἄξιόν τι τῆς φύσεως ἐκμελετᾶν, δεύτερος, ὅ φασι, πλοῦς, καὶ εἰς παιδευτήρια Ρωμαίων φοιτᾷ, γραμματικῆς ἐν τούτοις τῆς κατὰ τὴν πάτριον Λατίνων παραδιδομένης φωνήν. Τούτοις μὲν οὖν ἐνδιέτριψε χρόνον οὐχὶ συχνὸν καὶ σκιᾶς ἔδοξε γραμματικῆς ἀλλ' οὐκ αὐτῆς γε τῆς τέχνης ἀπόνασθαι. Αἴτιον δὲ ἥ τε τοῦ χρόνου βραχύτης καὶ ἡ τῶν διδασκάλων φωνή, ἀλλόθρους τις οὖσα καὶ νόθος καὶ τῷ νέῳ σὺν πολλῷ καὶ μεγάλῳ καταλαμβανομένη τῷ μόχθῳ, ἧς ἄνευ οὐδ' ἦν τῆς τέχνης ἀποπειράσασθαι. Ὥστε καὶ συνέβαινε διπλοῦν ἀνθ' ἁπλοῦ τὸν πόνον ὑφίστασθαι, τοῦτο μέν, τὰς φωνὰς ὅτι δὴ καὶ σημαίνοιεν ζητοῦντι μαθεῖν, τοῦτο δέ, καὶ τὰς τῆς ὑποκειμένης τέχνης περινοίας καταλαβεῖν. Ὑπὸ δὴ τῆς αὐτῆς αἰτίας οὐδὲ τῆς λογικῆς Ἀριστοτέλους ἐνταῦθα διδασκομένης, ἄξιόν τι λόγου παρείληφε πλὴν ὅσον τὰ ἐς εἰσαγωγὴν τοῦ μαθήματος εἰδέναι καὶ ταῦτα πὼς ἀμυδρῶς. Δυσχέρεια γὰρ ἐμβαθύνειν τοῖς λεγομένοις τοὺς καὶ τῶν φωνῶν αὐτῶν ὡς ἐλάχιστα ἐπαΐοντας. Ἀλλ' ὡς ἑαυτὸν οὐ κατ' ἐπιθυμίαν προβαίνονται ἑώρα, αὐθάδους λαχὼν φύσεως καὶ πονεῖν οὐκ ἀνεχομένης – ἢ γὰρ ἔδει τὸ πᾶν ἔχειν κατειληφυῖαν ἢ καθάπαξ ὀλιγωρεῖν τοῦ σπουδάσματος προσταλαιπωρεῖν ἥκιστα βουλομένην –, ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἄγων ἐκ γενέσεως ἔτος πεντεκαιδέκατον, ἀναστρέφει καὶ τοῦ λοιποῦ κυνηγεσίων μὲν αὐτῷ καὶ τοιούτων τινῶν ἔμελε διατριβῶν· λόγων δὲ ἐπεθύμει μέν, ἐπεστρέφετο δὲ ὡς ἥκιστα τῷ μὴ ἔχειν αὐτοὺς τῇ Ἑλλήνων παραλαμβάνειν φωνῇ δι' ἧς ἂν αὐτῷ καὶ ῥᾴστη ἡ ἐκείνων ἐγένετο ἄσκησις. Καὶ τοίνυν ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἠρεμεῖν οὐκ ἐπιτρεπόμενος, ὀχληρὸς ὁμοῦ καὶ λυπηρὸς τοῖς γονεῦσι καθίστατο, ἐφοδιάζειν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ τῆς πατρίδος ἐκπέμπειν ζητῶν, καὶ γε παραπέμπειν ἐς τὰς ἐν Νικαίᾳ διατριβὰς ὅπου καὶ λόγος ἐκράτει γενομένῳ τινὶ αὐτὰς ἐξεῖναι δοκεῖν, τὰ γ' ἐς σοφῶν ἀνδρῶν ἀφθονίαν, τὰς παλαιὰς Ἀθήνας ὁρᾶν. Οἱ δέ, φύσεώς τε καὶ ἰσχυροτέρας ἀνάγκης δεσμοῖς ἐχόμενοι τοῦ παιδός, οὐκ ἂν εἴ τι γένοιτο μεθήσειν ἔφασκον καὶ πρότερον ἑτοίμως ἔχειν ἐνδιδόναι τῷ βουλομένῳ τὴν ζωὴν ἀφαιρεῖν πρὶν ἑκόντας ἐν τοσούτῳ τῆς ἡλικίας ἐς ξένην στέλλεσθαι τὸνυἱὸν συγχωρεῖν. Στάσις οὖν ἑκατέρωθεν ἦν καὶ τῇ στάσει δυοῖν ἐτέοιν χρόνος ἐτρίβετο, ἕως συνιδὼν ὁ νεανίας ὅτι νικῷεν ἂν οἱ τεκόντες, ἀεὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τῶν λόγων πρὸς αὐτοὺς γινομένων, σκήπτεται μεθεῖναι τὴν γνώμην, ἡσυχίαν δὲ ἄγειν, καὶ καθ' ὅ τι ἂν ἐκεῖνοι κύριοι καὶ γονεῖς ὄντες κελεύοιεν, ἕπεσθαι. Οὕτω σκηψάμενος καὶ τινα χρόνον τῷ πλάσματι ἐφησυχάσας βραχύν, ἵν' οὕτω τὴν τοῦ μένειν βεβαιώσηται γνώμην, λαθὼν πᾶσαν πάντων αἴσθησιν, οἰκείων τε καὶ συγγενῶν, ἀπαναστὰς τῆς πατρίδος νηός τ' ἐπιβὰς καὶ ἐπιφόρῳ παρὰ τὸν πλοῦν χρησάμενος πνεύματι, τριταῖος εἰς Πτολεμαΐδα τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κατάγεται, κἀντεῦθεν εἰς Ἄναιαν τῆς Ἀσίας, δευτέρῳ πλῷ, χαλεπῷ τούτῳ καὶ λίαν ἐπικινδύνῳ, κἀκεῖθεν εἰς Ἔφεσον ἥκει. Ἔνθα καὶ ὡς ἐν γειτόνων οἰκῶν εἴη ὁ Βλεμμύδης, πυθόμενος, ἀνὴρ ὡς ἐλέγετο οὐ μόνον Ἑλλήνων τῶν ἐφ' ἡμῶν ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων σοφώτατος, πολὺς γίνεται πρὸς αὐτὸν κατὰ θέαν πορεύεσθαι τὴν αὐτοῦ. Ἐπέσχον δὲ ὅμως ἄνδρες Ἐφέσιοι τῆς ὁρμῆς, εἰρηκότες, ὅπερ καὶ ἦν ἀληθές, ὡς οὐ μόνον αὐτὸν ἀπαξιώσειεν ἰδεῖν ὁ φιλόσοφος, νέον ὄντα καὶ ξένον καὶ πένητα, ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ αὐτὸν χορὸς τῷ σφῶν μοναστηρίῳ προσπελάσαι οὐκ ἂν συγχωρήσαιεν. Τοῖς γὰρ κατ' αὐτὸν ἐπ' ἴσης, ὅτ' ἀνὴρ ἀπρόσιτος, ἔφασαν, ἀκλινὴς ὢν καὶ μετέωρος καὶ ἥκιστα εὐτελείας ἐπιστρεφόμενος, ὅ τε χῶρος ἀνεπίβατος καὶ οἱ μαθηταὶ γε αὐτοὶ ὡς λίαν δυσέντευκτοι, ἀντ' ἄλλου παντὸς μαθήματος τοῦτο πρὸς τοῦ καθηγεμόνος παρειληφότες. Τοῦ μὲν οὖν σοφωτάτου ἐκ προοιμίων εὐθὺς οὕτος ἀποτυγχάνει· καὶ ἐδόκει τοῦτο γε οὐκ ἀγαθὸς πρὸς τὰ ἑξῆς οἰωνός. Ἀλλ' ὡς ἀπέτυχεν, ἄρας ἐκ τῆς ἐφέσου, δι' ὅλων μηνῶν ἕξ, καὶ τούτων σχεδὸν χειμερίων, ὁμοῦ μεγάλαις ταλαιπωρίαις ἄλλαις τε καὶ ταῖς τῶν ἀναγκαίων στερήσεσιν, εἰς τὴν τῶν Βιθυνῶν μητρόπολιν Νίκαιαν ἔρχεται. Ἐποίει δὲ πολὺν τὸν μεταξὺ τοῦτον χρόνον οὐ τὸ τῆς ὁδοῦ μήκιστον ὂν καὶ τοσούτου βαδίζειν δεόμενον ἀλλ' ὅτι πρότερον εἰς τὸ βασιλέως ἀφιγμένος στρατόπεδον ἐφ' ᾧ τισι τῶν δυνατῶν προσιὼν τροφὰς ἑαυτῷ τὰς παρ' ὅλον τὸν τῆς μαθήσεως χρόνον τὴν ζωὴν ἱκανὰς συνέχειν πορίσεται, καὶ ταύτας παρὰ μηδενὸς εὑρηκώς, τὸν εἰρημένον χρόνον κατέτριψε, τὸν θ' Ἑλλήσποντον ἅμα τῷ στρατῷ διαβαίνων, διὰ Θρᾴκης σχολαίως συμπορευόμενος καὶ ἐς Βυζάντιον ἥκων ὅπου τότε καὶ βασιλεὺς ἔσπευδε περικαθιούμενος αὐτὸ καὶ πολιορκήσων, ἔτι γέ μὴν καὶ ἐκπορθήσων ἂν ἄρα δυνήσεται· πλὴν ἔδοξε τὴν Νίκαιαν ἀνακωχεῦσαι, καταλαβών, ὡς αὐτῇ γ' ἐπιστὰς τῇ τῶν λόγων θαυμασίᾳ καὶ πολυεράστῳ πηγῇ ἐφ' ἣν καὶ Κυπρόθεν ἠπείγετο.

(Συνεχίζεται)

GEORGE OF CYPRUS

The events of the life of his Holiness and Beatitude Gregory and Ecumenical Patriarch as narrated by another person

The motherland of the author of this book is the island of Cyprus. His fathers and forefathers had ben wealthy and prominent in their country's affairs, up until the time when Greek people had become enslaved by the barbarian Italians. His ancestors too shared in the nation's common tragedy, but although they had lost much of their wealth they still retained certain privileges and so they were not considered either a part of the multitude of poor and undistinguished, or of the wealthy and great.

He was born of course on the island and raised by his parents until the time came for him to attend school to learn grammar, from teachers of (the subject) grammar. After a while, he no longer needed further persuing of this subject; and this had been achieved at a very tender age. But feeling that he had a natural aptitude for learning and that he would be doing himself an injustice if he did not continue with his studies, he was sent to Nicosia to further his education. This town was considsered fortunate and famed as having a great many teachers of an ability much greater than of those he originally had; but in fact it had not even one.

Eventually, he came to be listening to the talk of the elders commenting that it had already been sixty years since the affairs of the island had fallen into foreign hands. But despite the passage of so many years, no one seemed to be concerned with anything but the most basic of learning. If in the past there had ever lived wise and learned men theses elderly people had no knowledge of it and neither could they talk about it.

For these reasons, and because he could not find any learning worthy of his spirit here, he embarked, so it is said, on his second voyage, to attend Roman schools, where grammar was being taught in the teachers' own latin language; He did not stay there long, learning only a modium of grammar without mastering the subject. The reasons for this being shortage of time, the teachers' language being foreign and bastard and the long and hard labour required for him to comprehend it, as without which he could not even attempt the art of grammar. Thus the work he had to perform was two-fold; on the one hand he tried to learn the words and their meaning, and on the other, to understand the subtlety of the subject. Indeed, for the same reasons, he really learnt nothing worthwhile from the teaching of Aristole's Logic there, apart from a mere introduction to the subject, and this only superficially. It was difficult to understand what was being said in depth, for those who had only slight knowledge of the language. He realised that he had no real desire to continue, and knowing himself to be by nature stubborn and unwilling to endure hardship, he really had only two options: Either to master the subject in its entirety, or to study it briefly and in a careless fashion, and to preserve in this way, he would not want to. And so at the age of fifteen, he returned to his home, spending his time in hunting and other similar activities.

Despite this, his yearning for learning lived on, but turned to it only very rarely as he could not have it in the Greek language, which would have been much easier for him to follow. He could not, however, abandon this desire, and as he was irritating his parents and causing them anxiety, he asked them for a supply from the existing provisions and to send him out of the country and onto Nicaea for his education. Word has spread, from someone who had visited it, that this city was akin to ancient Athens in having an abundance of wise men. The parents naturallyhad close ties with their child, but as they also needed him more than anything else, said that they would be prepared to sacrifice their own lives, had someone asked them to, rather than willingly agree to let the son free to go abroad at such a tender age.

There were disputes on both sides which dragged on for two years. The young lad having realised that his parents would win as long as the dispute was discussed openly, he pretended therfore that he had abandoned his plan. He kept quiet and acquiesced in everything, that they as parents and masters, asked of him. He kept up this pretence while the dream stayed quiescent for a short time, so that he might assure them that he had agreed to stay; thus escaping the attention of everybody family and friends.

And one day, he got up, left the country by boarding a ship and with the winds favourable on the way, he arrived in three days in Ptolemais, in Palestine; and from there onto a second voyage to Anaea in Asia, this one very difficult and hazardous; and from there he arrived in Ephesos, near where, he learnt, Blemmydes might live. This was a man who had been spoken to of as being the wisest of all men, and not just among the Greeks of our own time. So he developed the great desire to go and meet him.

But men from Ephesos kept him off this idea by telling him, which was indeed true, that not only would the Philosopher refuse to see him, as he was only a youngster, a stranger and poor at that, but that the people around him would not even allow him entry in the monastery. He was told by them thet Blemmydes was an unapproachable person even to his own people; unbending and haughty and who did not pay attention to people of low standing. In addition he was told that the place was inaccessible and his pupils were also very difficult to talk to; this seemed to be the only lesson they had received from their teacher and no other. So he failed from the very start to meet the Philosopher; this really did not seem to be a good omen for the future.

Soon after this failure, he left Ephesos and finally in about six months, which were mostly cold and wintry, and following much hardship and deprivation of even the basic essentials, he arrived at Nicaea, the Meropolis of Bithynia. It took him a very long time to accomplish this, not only because of the great distance he had to walk. Earlier in the course of his journey, he had encountered the Emperor's military camp; he approached some of the army elite seeking provisions for himself, enough to last him for the duration of his studies,. He, however, failed to obtain any help from anybody, yet he did waste all this time, as mentioned before. He then crossed the Hellespont with the army, marching at a leisurely pace through Thrace with them. He arrived at Byzantium where the Emperor made haste to encircle and besiege the city which, however he could not yet capture, try though he would, but then he decided to turn back and eventually arrived at Nicaea, which he knew to be the most acclaimed and much loved source of learning and to which he had initially intended to go when he left Cyprus.

But this was not how he found it to be. With the exception of the teaching of grammar and Poetry there, and this only superficially, it became apparent that these learned men were unable to teach anything else. With reference to Philosophy and Rhetoric and all the other subjects which is benefitting of a specialist to deal and know in a masterly fashion, as is implied in the very word, nothing of the kind existed. And once one came to know them, they were not really what they had been considered to be.

For this reason he became disappointed and saddened; and quite rightly so; for he had abandoned his country and rejected the affection of his parents; he had shed tears, he had crossed oceans, some vast, some difficult and full of dangers; he had walked across a whole continent and he had wasted every moment of his life. After all these tribulations his great reward had been to learn the declension of nouns, the form and conjugation of verbs; how the daughter of Thyndareo had been abducted, how Priam's city had fallen, worn down following a long drawn out war for the sake of a woman; how Oedipus' children raged against and destroyed each other. And all other things which the chorus in poetry creates and imagines, by some artistic licence, but aiming mostly for pleasure and caring only very little about the truth.

From: W. Lameere, La tradition manuscrite de la Correspondance de Gregoire de Chypre, Partiarch de Constantinople (1937).

(to be continued)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

1. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ βράδυ τέλεσε παράκληση στὸν Καθ. Ναὸ τῆς Ἁγ. Σοφίας. Κατόπιν παρέστη σὲ δεξίωση στὸ Ἑλληνικὸ Ἐκπαιδευτικὸ πλοῖο «ΑΡΗΣ».
2. Τέλεσε Παράκληση στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Wood Green.
3. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Φοῖβος Καρδανάς, ὁ π. Μ Παζίνας. Τέλεσε μνημόσυνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ βράδυ τέλεσε παράκληση στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Προφήτη Ἠλία Reading.
4. Παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴ τῆς οἰκογένειας Δημάκη. Τὸν ἐπισκέφθηκαν ὁ κος Μ. Γεωργιάδης, ὁ κος Π. Ἀναστασιάδης, ὁ Dr. Ὅμηρος Χαπίπης. Τέλεσε παράκληση στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Νοτίου Λονδίνου.
5. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Σ. Κοντογιάννης, ὁ π. Μεθόδιος Σαμαριτάκης.
6. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Coventry.
7. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Λουκάς, ὁ Dr. Seed, ὁ Μητροπολίτης Ἀντώνιος τοῦ Σουρὸζ, ἡ κα Σ. Κων/νίδου. Τὸ βράδυ τέλεσε τὴν παράκληση στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέα.
8. Τὸν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Reiko Zacharias, ἡ κ. Δουμάνη. Τὸ μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στὸ ὁποῖο παρεκάθησε ὁ κ. Ι. Τσούνης κι ὁ κ. Χ. Σοφοκλείδης. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου Edmonton. Τὸ βράδυ παρεκάθησε σὲ δεῖπνο στὸ ξενοδοχεῖο Claridges ποὺ τοῦ παρέθεσε ὁ κ. Ἰάκωβος Τσούνης.
9. Τὸν ἐπισκέφθηκε ἡ δ/ς Ναυσικὰ Κρούστη, ὁ κ. Μ. Παπαδόπουλος. Τέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κι Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Hendon.
10. Ἐπίσκεψη στὴν Κοινότητα τοῦ Southampton.
11. Τέλεσε τὴν παράκληση στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
12. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Κατιρτζής.
13. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Καθ. Ναὸ τῆς Ἁγ. Σοφίας. Τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Χριστόδουλος Βενιαμίν. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ.
14. Τέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, Wood Green.
15. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία τῆς Κοίμησης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου, Wood Green.
16. Τέλεσε τὴν κηδεία τοῦ Νίκου Οἰκονόμου στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας, Wood Green.
17. Τὸν ἐπισκέφθηκαν οἱ κ.κ. N. Gachovicz, Χ. Αὐγερινὸς καὶ Γιάννης Γιάγκου.
18. Τὸν ἐπισκέφθηκαν οἱ κ.κ. Παντελῆς Δημοσθένους καὶ Χρίστος Τσαγκαρίδης τῆς Κοινότητος Ἁγ. Παντελεήμονος, Harrow.
20. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου.
21. Τὸν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Λ. ΜακΝίκολας καὶ ὁ κ. Χρ. Κόλλιας (Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Φοιτητικῶν Συλλόγων Μ. Βρετανίας).
22. Παρέστη σὲ ἐκδήλωση τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Μάρκου. Τὸν ἐπεσκέφθηκαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος καὶ Νύσσης κ. Ἐλευθέριος.
24. Ἐπισκέφθηκε τὴν Κοινότητα τῶν Ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Θεοδώρου Eastbourne συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Σάββα Καραγιάννη καὶ Χάρη Μεττῆ καὶ προήδρευσε συνεδρίας τοῦ νεοσυσταθέντος Δ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.
27. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νεοφύτου (Northampton).
29. Τέλεσε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
31. Τέλεσε τὴν κηδεία τῆς Ἄρτεμης Κωνσταντινίδη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας.

AUGUST

1. He celebrated Holy Liturgy at the Chapel of the Archdiocese In the evening he officiated at the paraklisis at the Cathedral o St. Sophia. Then he attended a reception given on board o the Hellenic Navy Training Ship "Aris".
2. He officiated at the paraklisis at the Cathedral of St. Mary (Wood Green).
3. He was visited by Mr. F. Kardanas, f. M. Pazinas then he officiated at a memorial service of the late Archbishop Makarios at the Chapel of the Archdiocese. In the evening he officiated at a paraklisis at the church of St. Elias the Prophet (Reading).
4. He gave lunch in honour of Mrs. D. Dimaki. He was visited by Mr. M. Georgiadis, Mr. P. Anastassiadis, Dr. H. Habibis. He officiated at a paraklisis at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God.
5. He was visited by Mr. S. Kontoyiannis, f. Methodios Samaritakis.
6. He celebrated Holy Liturgy at the Church of the Holy Transfiguration (Coventry).
7. He was visited by f. Lukas, Dr. Seed, Mrs. S. Constantinou, Metropolitan Antonios of Sourozh. In the evening he officiated at a paraklisis at the Cathedral of St. Andrew.
8. He was visited by Mrs Reico Zacharias, Mrs. Dournari. He gave lunch in honour of Mr. J. Tsounis and Mr. H. Sofokleides. In the evening he officiated at a paraklsis at the Church of St. Demetrios (Edmonton). He attended dinner given in his honour by Mr. J. Tsounis.
9. He was visited by Miss N. Krousti and Mr. P. Papadopoulos. He officiated at a paraklisis at the Cathedral of St. Michael's and the Holy Cross Hendon.
10. He visited the Community of Southampton.
11. He officiated at a paraklisis at the Church of St. John the Theologian (Hackney).
12. He was visited by Mr. Katirtzis.
13. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Sophia. He was visited by Mr. Christodoulos Veniamin, the Minister of the Interior of Cyprus. In the afternoon he officiated at the paraklisis at the Church of St. John the Baptist (Haringey).
14. He officiated at the paraklisis at the Cathedral of St. Mary (Wood Green).
15. He celebrated Divine Liturgy at the Cathedral of St. Mary (Wood Green).
16. He officiated at the funeral of Nicos Economou at the Cathedral of St. Mary (Wood Green).
17. He was visited by Mr. N. Gachovicz, Mr. H. Avgerinos and Mr. Yiangou.
20. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. Anthony.
21. He was visited by Mrs. L. MacNicholas.
22. He attended a reception at the Grosvenor House Hotel which was organised by the council of St. Mark's Coptic Church.
24. He visited the Community of Sts Panteleimon and Theodoros Eastbourne, where he presided over a meeting of the newly elected Church Committee.
27. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. Neofytos (Northampton).
29. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. John the Baptist.
31. He officiated at the funeral of Artemis Constaninidou at the Cathedral of St. Sophia.

Printed by [illegible] (London) Ltd. Telephone: 01-[illegible]